

Tabelle 2

Vergleich des *Protreptikos* von Iamblich mit den Werken des Aristoteles
(Similarity o, 355 Einträge).

	Original Sentence	Reference
1	τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν πάντων μάλιστα φιλοσοφητέον τοῖς βουλομένοις εὐ πράττειν.	τὸ γὰρ εἶναι τούτων ὀποτερονοῦν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ εἶναι μηδὲν διάστημα ἄμεσον καὶ ἀδιαίρετον, ἀλλὰ πάντα διαιρετά.
2	ἀλλὰ μὴν ἀγαθοὶ γέ ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἀγαθὰ ἐστίν, ἀρετῆς τινας παραγενομένης.	ζῶου γὰρ ἀναιρεθέντος αἴσθησις μὲν ἀνή ρηται, αἰσθητὸν δὲ ἔσται, οἶον σῶμα, θερμόν, γλυκύ, πικρόν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα ἐστὶν αἰσθητά.
3	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη τοῦτο πράττειν (εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἂν μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσῃται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γινώσεται τὴν ἀλήθειαν.	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη ταῦτα πράττειν:
4	Ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἔφοδος εἰς προτροπὴν ὡς ὄντων κυριωτάτων εἰς εὐδαιμονίαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρετῶν ὡς αὐτάρκων ὑπαρχουσῶν πρὸς τὸν μακάριον βίον ἢ ὁμοία παράκλησις.	ἦκιστα δὲ φησὶν <Ἀριστοτέλης> τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν καὶ προαιρέσεως ἐχομένων γενέσθαι στήρησιν:
5	Δύναιτο δ' ἂν τις καὶ κατ' ἰδίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἐπεξελεῖν τῷ προκειμένῳ, δεικνύων αὐτῶν τὸ τέλος καὶ κύριον εὐδαιμονίας.	ἦκιστα δὲ φησὶν <Ἀριστοτέλης> τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν καὶ προαιρέσεως ἐχομένων γενέσθαι στήρησιν:
6	ὅτι μὲν οὖν τὰς περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμιας δυνατοὶ λαβεῖν ἐσμεν, ῥάδιον ἐπιδειξάι.	φασὶ γὰρ οἱ μὲν εἶναι τὴν τῶν ἀδίκων καὶ δικαίων καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμην, ὁμοίαν οὖσαν γεωμετρίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς τοιαύταις, οἱ δὲ τὴν περὶ φύσεώς τε καὶ τῆς τοιαύτης ἀληθείας φρόνησιν οἶαν οἱ τε περὶ Ἀναξαγόραν καὶ Παρμενίδην εἰσηγήσαντο.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
34t/1 - 34t/4	84a/33/ - 84a/35/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Analytica priora et posteriora, ed. W.D. Ross, Aristotelis analytica priora et posteriora. Oxford: Clarendon Press, 1964	32
88t/14 - 88t/16	69/8a/4a - 69/8a/6a	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Categoriae, ed. L. Minio- Paluello, Aristotelis categoriae et liber de interpretatione. Oxford: Clarendon Press, 1949	26
46t/26 - 47t/4	1/6/55/43/1 - 1/6/55/44/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	29
5t/25 - 5t/28	2/21/122/ 123/29/1 - 2/21/122/ 123/31/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	31
88t/5 - 88t/7	2/21/122/ 123/29/1 - 2/21/122/ 123/31/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	33
37t/26 - 38t/3	1/6/52/10/1 - 1/6/52/14/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	37

	Original Sentence	Reference
7	οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντός προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.	ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἔνεκα τῆς θεᾶς ἀποδημούμεν, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλοι πλέον ἀπ' αὐτῆς ἔσεσθαι, αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ χρημάτων, καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὡς ληψόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσθέντες, πολλὰς τε ἄλλας θεᾶς ἐλοιμέθα ἂν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντός προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.
8	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη τοῦτο πράττειν (εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἂν μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσῃται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γνώσεται τὴν ἀλήθειαν.	εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἂν μόνον δύνωνται ζῆν.
9	αἴτιοι δὲ εἰσιν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν.	διὸ καὶ μάλιστα τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ φαμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, αἴτιοι δ' εἰσίν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν.
10	τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπὶ στήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διέστηκεν ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα:	ὅσον διέστηκεν ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα:
11	Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἰκανῶς ἀποδείχθαι νομίζω, διότι δὲ πολλῶ ῥάσθη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἡ κτήσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε πεισθεῖη τις ἄν.	καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἰκανῶς ἀποδείχθαι νομίζω.
12	πολὸν γὰρ πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων.	πολὸν γὰρ πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων, οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τᾶλλα γίγνεται καὶ συνίσταται φανερώς.
13	εἰ δὲ τὸ γνωστόν καὶ τὸ σαφές, δηλὸν ὅτι καὶ τὸ γινώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.	δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ γνωστόν καὶ τὸ φανερόν ἀγαπητόν ἐστιν, εἰ δὲ τὸ γνωστόν, δηλὸν ὅτι καὶ τὸ γινώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.
14	ἴδοι δ' ἂν τις ὅτι παντός μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἴ τις ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῆ διανοίᾳ κομίσειεν.	ὡς ἀληθῶς γάρ, ὥσπερ λέγομεν, εἴ τις ἡμᾶς οἶον εἰς <μακάρων νήσους> τῆ διανοίᾳ κομίσειεν.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
53t/25 - 53t/26	1/6/58/44/1 - 1/6/58/50/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	38
46t/26 - 47t/4	1/6/55/44/1 - 1/6/55/45/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	39
46t/14 - 46t/15	1/6/55/31/1 - 1/6/55/35/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	41
52t/16 - 52t/19	1/6/58/21/1 - 1/6/58/22/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	47
40t/12 - 40t/15	1/6/52/113/1 - 1/6/52/114/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	56
38t/22 - 39t/1	1/6/52/77/1 - 1/6/52/81/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	59
46t/20 - 46t/21	1/6/55/37/1 - 1/6/55/39/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	63
53t/2 - 53t/4	1/6/58/29/1 - 1/6/58/31/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	63

	Original Sentence	Reference
15	ἰσχὺς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος γέλωσ ἔστι καὶ οὐδενὸς ἄξια, κάλλος τε παρὰ τὸ μηδὲν ὄραν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον.	κάλλος γε παρὰ τὸ μηδὲν ὄραν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον.
16	οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλάκις κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν.	οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εὐπερ ἔστιν ἡ μὲν φιλοσοφία καθάπερ οἰόμεθα κτήσις τε καὶ χρήσις σοφίας, ἡ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν, οὐ δὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλάκις κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν.
17	δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ γνωστὸν καὶ <τὸ> φανερόν καὶ τὸ δηλὸν ἀγαπητόν ἐστιν:	δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ γνωστὸν καὶ τὸ φανερόν ἀγαπητόν ἐστιν, εἰ δὲ τὸ γνωστὸν, δηλὸν ὅτι καὶ τὸ γινώσκων ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.
18	ἰσχὺς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος γέλωσ ἔστι καὶ οὐδενὸς ἄξια, κάλλος τε παρὰ τὸ μηδὲν ὄραν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον.	ἰσχὺς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος γέλωσ ἔστι καὶ οὐδενὸς ἄξια.
19	οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εὐπερ ἔστιν ἡ μὲν φιλοσοφία, καθάπερ οἰόμεθα, κτήσις τε καὶ χρήσις σοφίας, ἡ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν:	οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εὐπερ ἔστιν ἡ μὲν φιλοσοφία καθάπερ οἰόμεθα κτήσις τε καὶ χρήσις σοφίας, ἡ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν, οὐ δὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλάκις κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν.
20	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη τοῦτο πράττειν (εὔχονται μὲν γὰρ εὐδαμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἂν μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἦδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γινώσεται τὴν ἀλήθειαν.	ὅστις δ' οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἦδη τὸ μὴ πάντα πόνον πονεῖν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γινώσεται τὴν ἀλήθειαν.
21	Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἰκανῶς ἀποδείχθαι νομίζω, διότι δὲ πολλῶ ῥάστη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἡ κτήσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε πεισθεῖ τις ἄν.	διότι δὲ πολλῶ ῥάστη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἡ κτήσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε πεισθεῖ τις ἄν.
22	τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπι στήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διέστηκεν ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα:	τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπιστήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν εἶναι παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν:
23	ἐκείνων γὰρ ἀναιρου μένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοντα, μήκη μὲν ἀριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐπιπέδων[, στοιχεῖα δὲ τῶν ὀνομαζομένων συλλαβῶν].	ἐκείνων γὰρ ἀναιρου μένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοντα, μήκη μὲν ἀριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐπιπέδων.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
47t/10 - 47t/12	1/6/59/8/1 - 1/6/59/9/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	64
40t/4 - 40t/6	1/6/52/103/1 - 1/6/52/107/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	65
46t/18 - 46t/20	1/6/55/37/1 - 1/6/55/39/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	69
47t/10 - 47t/12	1/6/59/7/1 - 1/6/59/8/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	71
40t/1 - 40t/4	1/6/52/103/1 - 1/6/52/107/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	72
46t/26 - 47t/4	1/6/55/45/1 - 1/6/55/49/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	72
40t/12 - 40t/15	1/6/52/114/1 - 1/6/52/115/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	73
52t/16 - 52t/19	1/6/58/19/1 - 1/6/58/21/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	77
38t/11 - 38t/14	1/6/52/67/1 - 1/6/52/69/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	80

	Original Sentence	Reference
24	οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τάλλα γίνεταί καὶ συνίσταται φανερώς.	πολὺ γὰρ πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων, οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τάλλα γίνεταί καὶ συνίσταται φανερώς.
25	ὥσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἰρετόν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν.	ὥσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἶρε τὸν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν.
26	εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχει, διεφθαρμένος δὲ εἶη καὶ νοσῶν τῷ φρονοῦντι, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος;	εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχει, διεφθαρμένος δ' εἶη καὶ νοσῶν τῷ φρονοῦντι, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος.
27	οὐ γὰρ δὴ τόδε μὲν αἰρετόν διὰ τόδε, τόδε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο δὲ εἰς ἄπειρον οἶχεται προῖόν, ἀλλ' ἴσταται που.	οὐ γὰρ δὴ τόδε μὲν αἰρετόν διὰ τόδε, τόδε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο τε εἰς ἄπειρον οἶχεται προῖόν, ἀλλ' ἴσταται που.
28	ἐναντίον δὲ φρόνησις ἀφροσύνη, τῶν δ' ἐναντιῶν ἐκότερον τὸ μὲν φευκτόν ἐστὶ τὸ δὲ αἰρετόν.	τῶν δ' ἐναντιῶν ἐκότερον τὸ μὲν φευκτόν ἐστὶ τὸ δὲ αἰρετόν.
29	ἢ μὴν ἀνδραποδῶδες γε τοῦ ζῆν ἀλλὰ μὴ τοῦ ζῆν εὐ γλίχεσθαι, καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολουθεῖν δόξαις ἀλλὰ μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν χρήματα ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοπαράπαν.	ἢ μὴν ἀνδραποδῶδες γε τοῦ ζῆν ἀλλὰ μὴ τοῦ ζῆν εὐ γλίχεσθαι, καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολουθεῖν δόξαις ἀλλὰ μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν χρήματα ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τὸ παράπαν.
30	διὸ καὶ μάλιστα τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς, αὐτοὺς φαμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους;	διὸ καὶ μάλιστα τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς αὐτοὺς φαμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, αἴτιοι δ' εἰσίν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν.
31	τοῦτο γὰρ θεῖος οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων τινῶν ἀμαρτημάτων.	τοῦτο γὰρ θεῖον οἱ ἀρχαῖοι τεροὶ λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων τινῶν ἀμαρτημάτων.
32	ὥσπερ γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὡς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν, ἐν Αἴδου κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως ἐν μακάρων νήσοις, ὡς ἔοικεν.	ὥσπερ γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὡς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν, ἐν ἄδου κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως ἐν μακάρων νήσοις, ὡς ἔοικεν.
33	ὅτι δὲ μεγίστον ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον.	ὅτι δὲ μεγίστον ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
39t/1 - 39t/4	1/6/52/77/1 - 1/6/52/81/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	82
45t/14 - 45t/15	1/6/55/11/1 - 1/6/55/12/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	84
45t/18 - 45t/20	1/6/55/15/1 - 1/6/55/16/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	85
52t/23 - 52t/25	1/6/58/25/1 - 1/6/58/27/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	86
45t/12 - 45t/13	1/6/55/10/1 - 1/6/55/11/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	87
40t/6 - 40t/11	1/6/52/108/1 - 1/6/52/112/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	88
46t/11 - 46t/14	1/6/55/31/1 - 1/6/55/35/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	88
47t/24 - 48t/2	1/6/60/4/1 - 1/6/60/6/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	88
53t/12 - 53t/15	1/6/58/38/1 - 1/6/58/41/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	88
39t/11 - 39t/13	1/6/52/88/1 - 1/6/52/89/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	89

	Original Sentence	Reference
34	ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὄρος ἀκριβέστερος τῶν ἀγαθῶν πλὴν ὁ φρόνιμος	ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὄρος ἀκρι βέστερος τῶν ἀγαθῶν πλὴν ὁ φρόνιμος
35	ἔτι δὲ τὸ πάντας φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν ἀφεμένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον ὅτι μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεῖα γίγνεται:	ἔτι δὲ τὸ πάντας φιλοχωρεῖν αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν ἀφεμένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον ὅτι μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεῖα γίγνεται:
36	οὐδὲ γὰρ δεόνται πρὸς τὴν ἐργασίαν ὀργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις ἂν θῆ τῆς οἰκουμένης τὴν διάνοιαν, ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ παρούσης ἄπτεται τῆς ἀληθείας.	οὐδὲ γὰρ δεόνται πρὸς τὴν ἐργασίαν ὀργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις ἂν θῆ τῆς οἰκουμένης τὴν διάνοιαν ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ παρούσης ἄπτεται τῆς ἀληθείας.
37	ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἕνεκα τῆς θεᾶς ἀποδημοῦμεν, καὶ εἰ μηδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὡς ληψόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσθέντες, πολλὰς τε ἄλλας θεᾶς ἐλοίμεθα <ἂν> ἀντὶ πολλῶν χρημάτων:	ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἕνεκα τῆς θεᾶς ἀποδημοῦμεν, καὶ εἰ μηδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς ἔσεσθαι, αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ χρημάτων, καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὡς ληψόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσθέντες, πολλὰς τε ἄλλας θεᾶς ἐλοίμεθα ἂν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.
38	Ἵτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχὴν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς ἐσμεν, ταῦτα ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν:	ὅτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχὴν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς ἐσμεν, ταῦτα ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.
39	διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθ' εὐδειν ἡδιστον μὲν οὐχ αἰρετὸν δέ, κἂν ὑποθώμεθα πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι τὰ μὲν καθ' ἕπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐγρηγοροῦσιν ἀληθῆ.	διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθεύδειν ἡδιστον μὲν, οὐχ αἰρετὸν δὲ κἂν ὑποθώμεθα πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι τὰ μὲν καθ' ἕπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐγρηγοροῦσιν ἀληθῆ.
40	Γνοίη δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ θεωρήσειεν ὑπ' αὐγᾶς τὸν ἀνθρώπειον βίον.	γνοίη δ' ἂν τις αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ θεωρήσειεν ὑπ' αὐγᾶς τὸν ἀνθρώπειον βίον.
41	διὰ τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πράγμασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν τοὺς γνωρίμους.	διὰ τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πράγμασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν τοὺς γνωρίμους.
42	Καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς δείκνυσι τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς.	καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς δείκνυσι τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
39t/16 - 39t/18	1/6/52/93/1 - 1/6/52/94/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	89
40t/20 - 40t/23	1/6/52/125/1 - 1/6/52/130/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	89
40t/25 - 41t/2	1/6/52/134/1 - 1/6/52/137/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	89
53t/19 - 53t/25	1/6/58/44/1 - 1/6/58/50/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	89
39t/9 - 39t/11	1/6/52/86/1 - 1/6/52/88/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	90
45t/25 - 46t/4	1/6/55/21/1 - 1/6/55/24/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	90
47t/5 - 47t/6	1/6/59/2/1 - 1/6/59/3/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	90
46t/15 - 46t/18	1/6/55/35/1 - 1/6/55/37/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	91
46t/8 - 46t/9	1/6/55/28/1 - 1/6/55/29/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	92

	Original Sentence	Reference
43	εἰ γὰρ τις ἐδύνατο βλέπειν ὡς καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὃς διὰ τῶν τοίχων ἐώρα καὶ τῶν δένδρων, πότε ἂν ἔδοξεν εἶναι τινα τὴν ὄψιν ἀνεκτόν, ὁρῶν ἐξ οἴων συνέστηκε κακῶν	εἰ γὰρ τις ἐδύνατο βλέπειν καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὃς διὰ τῶν τοίχων ἐώρα καὶ τῶν δένδρων, πότε ἂν ἔδοξεν εἶναι τινα τὴν ὄψιν ἀνεκτόν ὁρᾶν ἐξ οἴων συνέστηκε κακῶν
44	πάνυ γὰρ ἡ σύζευξις τοιοῦτω τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς.	πάνυ γὰρ ἡ σύζευξις τοιοῦτω τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς.
45	ἔστι δ' ὠρισμένα καὶ τεταγμένα τάγαθὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθρωπος ἐπιεικῆς ἀνθρώπου φαύλου:	ἔστι δὲ ὠρισμένα καὶ τεταγμένα τάγαθὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθρωπος ἐπιεικῆς ἀνθρώπου φαύλου:
46	Οὐ χεῖρον δ' ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ὑπομνήσαι τὸ προκείμενον, ἀπὸ τῶν ἐναργῶς πᾶσι φαινομένων.	οὐ χεῖρον δ' ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ὑπομνήσαι τὸ προκείμενον, ἀπὸ τῶν ἐναργῶς πᾶσι φαινομένων.
47	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοινὰ ἔννοια.	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐδ' ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοινὰ ἔννοια.
48	Πρὸς δὴ τούτοις, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἡ αὐτὴ κτήσις ἕνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως καὶ ἐπὶ φρονήσεως οὐ τῆς αὐτῆς οἶμαι δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.	πρὸς δὴ τούτοις, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἡ αὐτὴ κτήσις ἕνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως τοῖς ἀνθρώποις, οὕτω καὶ περὶ φρονήσεως οὐ τῆς αὐτῆς οἶμαι δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.
49	οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις, πλην ἐκεῖνο γε μόνον ἄξιον σπουδῆς, ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως:	οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις πλην ἐκεῖνο γε μόνον ἄξιον σπουδῆς ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως.
50	εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν	εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων οἰκῆσαι νήσοις, ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν.
51	ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐτ' ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἷς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον.	ὥστε πάντες καθ' ὅσον αἰσθάνονται καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος τοῦ φρονεῖν, οὐδὲν οἴονται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐτ' ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἷς ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον.
52	ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε Ἑρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο, καὶ ὅτι ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινός'.	ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε Ἑρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο, καὶ ὅτι ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινός'.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
47t/12 - 47t/15	1/6/59/9/1 - 1/6/59/12/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	92
48t/2 - 48t/3	1/6/60/6/1 - 1/6/60/7/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	92
38t/7 - 38t/9	1/6/52/64/1 - 1/6/52/65/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	93
45t/4 - 45t/6	1/6/55/2/1 - 1/6/55/3/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	93
45t/15 - 45t/18	1/6/55/12/1 - 1/6/55/15/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	93
46t/22 - 46t/26	1/6/55/40/1 - 1/6/55/43/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	93
48t/9 - 48t/11	1/6/61/1/1 - 1/6/61/3/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	93
53t/8 - 53t/10	1/6/58/34/1 - 1/6/58/36/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	93
45t/21 - 45t/25	1/6/55/17/1 - 1/6/55/21/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	94
48t/16 - 48t/18	1/6/61/8/1 - 1/6/61/10/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	94

	Original Sentence	Reference
53	γελοῖον οὖν ἤδη παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντὸς ὠφέλειαν ἑτέραν παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ τί οὖν ἡμῖν ὄφελος	γελοῖον οὖν ἤδη παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντὸς ὠφέλειαν ἑτέραν παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ τί οὖν ἡμῖν ὄφελος καὶ τί χρῆσιμον ἐρωτᾶν.
54	ὅτι μὲν οὖν τὰς περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμας δυνατοὶ λαβεῖν ἔσμεν, ῥάδιον ἐπιδειξαι.	ὅτι μὲν οὖν τὰς περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμας δυνατοὶ λαβεῖν ἔσμεν, ῥάδιον ἐπιδειξαι.
55	τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμένων ἐπιστήμη μᾶλλον ἔστιν ἢ τῶν ἐναντίων, ἔτι δὲ τῶν αἰτίων ἢ τῶν ἀποβαινόντων.	τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμένων ἐπιστήμη μᾶλλον ἔστιν, ἔτι δὲ τῶν αἰτίων ἢ τῶν ἀποβαινόντων.
56	τὸ γὰρ μῆτε μισθοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συντόμως οὕτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ τε προεμένους εἰς τὰς ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας παρεληλυθέναι ταῖς ἀκριβείαις, σημειῖόν μοι δοκεῖ τῆς περὶ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης.	τὸ γὰρ μῆτε μισθοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συντόμως οὕτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ τε προεμένους εἰς τὰς ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας παρεληλυθέναι ταῖς ἀκριβείαις, σημειῖόν μοι δοκεῖ τῆς περὶ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης.
57	τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἱ πρῶτον εὐθὺς φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες	τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἱ πρῶτον εὐθὺς φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες.
58	ὥστε εἴπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἄμεινον (ἀρχικώτερον γὰρ τὴν φύσιν ἔστί), περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰσὶν ἰατρικὴ τε καὶ γυμναστικὴ (ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμας τίθεμεν καὶ κεκτῆσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν), δῆλον ὅτι καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετὰς ἔστί τις ἐπιμέλεια καὶ τέχνη, καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἔσμεν, εἴπερ γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γνῶναι χαλεπωτέρων.	ὥστε εἴπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἄμεινον, ἀρχικώτερον γὰρ τὴν φύσιν ἔστί, περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰσὶν ἰατρικὴ τε καὶ γυμναστικὴ, ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμας τίθεμεν καὶ κεκτῆσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν, δῆλον ὅτι καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετὰς ἔστι τις ἐπιμέλεια καὶ τέχνη καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἔσμεν, εἴπερ γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γνῶναι χαλεπωτέρων.
59	ὥσπερ γὰρ τοὺς ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ φασὶ βασιανίζειν πολλάκις τοὺς ἀλισκομένους προσδεσμεύοντας κατ' ἀντικρὺ τοῖς ζῶσι νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον μέρος προσαρμόττοντας, οὕτως ἔοικεν ἢ ψυχὴ διατετάσθαι καὶ προσκεκολληθῆσαι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς τοῦ σώματος μέλεσιν.	ὥσπερ γὰρ τοὺς ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ φασὶ βασιανίζειν πολλάκις τοὺς ἀλισκομένους προσδεσμεύοντας πρὸς ἀντικρὺ τοῖς ζῶσι νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον μέρος προσαρμόττοντας, οὕτως ἔοικεν ἢ ψυχὴ διατετάσθαι καὶ προσκεκολληθῆσαι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς τοῦ σώματος μέλεσιν.
60	παντὶ δὴ οὖν τοῦτό γε πρόδηλον, ὡς οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο ζῆν ἔχων τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεστηκὸς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς ἢ ζῶειν χαίρων, ὥσπερ ἔνιοι τῶν παραφρονοῦντων διάγουσιν.	παντὶ δὴ οὖν τοῦτό γε πρόδηλον ὡς οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο ζῆν ἔχων τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεστηκὸς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς ζῶειν χαίρων, ὥσπερ ἔνιοι τῶν παραφρονοῦντων διάγουσιν.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
52t/25 - 52t/27	1/6/58/27/1 - 1/6/58/29/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	94
37t/26 - 38t/3	1/6/52/58/1 - 1/6/52/60/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	95
38t/5 - 38t/7	1/6/52/62/1 - 1/6/52/64/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	96
40t/15 - 40t/20	1/6/52/116/1 - 1/6/52/125/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	96
47t/21 - 47t/24	1/6/60/1/1 - 1/6/60/4/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	96
38t/14 - 38t/22	1/6/52/70/1 - 1/6/52/76/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	97
48t/3 - 48t/9	1/6/60/7/1 - 1/6/60/12/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	98
45t/6 - 45t/11	1/6/55/4/1 - 1/6/55/8/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	99

	Original Sentence	Reference
61	ἀεὶ γὰρ γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύσιν τῶν χειρόνων.	ἀεὶ γὰρ γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύσιν τῶν χειρόνων.
62	τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχειν ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα διαφορὰν.	τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχειν ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα διαφορὰν.
63	εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτε ἀριθμὸς εἴτε ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι γιγνώσκειν ἐκείνας ἀγνοοῦντας:	εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτ' ἀριθμὸς εἴτ' ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι γιγνώσκειν ἐκείνας ἀγνοοῦντας.
64	πῶς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζοι συλλαβὰς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδῶς	πῶς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζοι συλλαβὰς ἀγνοῶν ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδῶς
65	πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον:	πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον:
66	οὗτος δὲ φρόνησις τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονήσεώς ἐστιν.	οὗτος δὲ φρόνησις τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονήσεώς ἐστιν.
67	ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις.	ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις.
68	ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οἰκείας ἕξεις (τὸ μὲν γὰρ δικαίως ζῆν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σώφρων τὸ σωφρονεῖν ὁμοίως), δηλὸν ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα:	ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οἰκείας ἕξεις, τὸ μὲν γὰρ δικαίως ζῆν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σώφρων τὸ σωφρονεῖν, ὁμοίως δηλὸν ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα:
69	τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως.	τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως.
70	ὥστε φανερόν ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἡ φρόνησις.	ὥστε φανερόν ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἡ φρόνησις.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
38t/3 - 38t/5	1/6/52/61/1 - 1/6/52/62/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
38t/9 - 38t/10	1/6/52/65/1 - 1/6/52/66/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/4 - 39t/6	1/6/52/81/1 - 1/6/52/83/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/7 - 39t/8	1/6/52/83/1 - 1/6/52/85/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/13 - 39t/15	1/6/52/90/1 - 1/6/52/92/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/15 - 39t/16	1/6/52/92/1 - 1/6/52/93/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/18 - 39t/20	1/6/52/94/1 - 1/6/52/96/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/20 - 39t/24	1/6/52/96/1 - 1/6/52/100/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/25 - 39t/25	1/6/52/100/1 - 1/6/52/101/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
39t/25 - 40t/1	1/6/52/101/1 - 1/6/52/103/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100

	Original Sentence	Reference
71	πονεῖν γὰρ οὐδεὶς ἐθέλει πολὺν χρόνον.	πονεῖν γὰρ οὐδεὶς ἐθέλει πολὺν χρόνον.
72	οὐκοῦν ἀποδέδεται καὶ ὅτι δυνατὸν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ κτήσασθαι ῥᾶδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἔνεκα προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον.	οὐκοῦν ἀποδέδεται καὶ ὅτι δυνατὸν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ κτήσασθαι ῥᾶδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἔνεκα προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον.
73	οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὡς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν.	οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὡς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν.
74	οὐδὲν γὰρ ὄφελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν.	οὐδὲν γὰρ ὄφελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν.
75	διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν καὶ τὸ ἐργηγορῆναι πλὴν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολλακίς ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι:	διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν καὶ τὸ ἐργηγορῆναι πλὴν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολλακίς ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι:
76	τὸ γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἐστὶ καὶ ψεῦδος ἅπαν.	τὸ γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἐστὶ καὶ ψεῦδος ἅπαν.
77	φεύγει γὰρ ἃ μὴ γινώσκει, τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φύσει δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστόν.	φεύγει γὰρ ἃ μὴ γινώσκει, τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φύσει δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστόν.
78	εὐρήσει γὰρ τὰ δοκοῦντα εἶναι μεγάλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα ὄντα σκιαγραφίαν.	εὐρήσει γὰρ τὰ δοκοῦντα εἶναι μεγάλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα ὄντα σκιαγραφίαν.
79	τιμαὶ δὲ καὶ δόξαι τὰ ζηλούμενα μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀδιηγήτου γέμει φλυαρίας:	τιμαὶ δὲ καὶ δόξαι τὰ ζηλούμενα μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀδιηγήτου γέμει φλυαρίας.
80	τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν αἰδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν.	τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν αἰδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν.
81	τί δ' ἐστὶ μακρὸν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων	τί δ' ἐστὶ μακρὸν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
40t/23 - 40t/24	1/6/52/131/1 - 1/6/52/132/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
41t/2 - 41t/5	1/6/52/138/1 - 1/6/52/140/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
45t/11 - 45t/12	1/6/55/8/1 - 1/6/55/9/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
45t/20 - 45t/20	1/6/55/16/1 - 1/6/55/17/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
46t/4 - 46t/6	1/6/55/24/1 - 1/6/55/26/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
46t/6 - 46t/7	1/6/55/26/1 - 1/6/55/27/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
46t/9 - 46t/11	1/6/55/29/1 - 1/6/55/31/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
47t/6 - 47t/8	1/6/59/4/1 - 1/6/59/5/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
47t/16 - 47t/17	1/6/59/18/1 - 1/6/59/19/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
47t/17 - 47t/18	1/6/59/19/1 - 1/6/59/20/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
47t/18 - 47t/19	1/6/59/20/1 - 1/6/59/21/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100

	Original Sentence	Reference
82	ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, οἶμαι, καὶ βίου βραχύτητα καὶ τοῦτο φαίνεται πολὺ.	ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν οἶμαι καὶ βίου βραχύτητα καὶ τοῦτο φαίνεται πολὺ.
83	τοῦτο γὰρ μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον καὶ μόνον θεῖον.	τοῦτο γὰρ μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον καὶ μόνον θεῖον.
84	καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως δύνασθαι κοινωνεῖν, καίπερ ὦν ὁ βίος ἄθλιος φύσει καὶ χαλεπός, ὅμως οὕτως ᾤκονόμηται χαριέντως, ὥστε δοκεῖν πρὸς τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον.	καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως δύνασθαι κοινωνεῖν, καίπερ ὦν ὁ βίος ἄθλιος φύσει καὶ χαλεπός, ὅμως οὕτως ᾤκονόμηται χαριέντως ὥστε δοκεῖν πρὸς τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον.
85	ἢ φιλοσοφητέον οὖν ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν ἀπιτέον ἐντεῦθεν, ὡς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τις ἔοικεν εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.	ἢ φιλοσοφητέον οὖν ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν ἀπιτέον ἐντεῦθεν, ὡς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τις ἔοικεν εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.
86	τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενα τῶν πραγμάτων, ὦν ἄνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, κἂν ἀποβαίνῃ μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως.	τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενα τῶν πραγμάτων ὦν ἄνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, κἂν ἀποβαίνῃ μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως.
87	ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὄφελος ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ θεωρεῖν, ὄνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.	ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὄφελος ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ θεωρεῖν, ὄνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.
88	οὐκοῦν οὐ μεμπτός ὁ μισθός ἐστι τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ μικρὸν τὸ γινόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν.	οὐκοῦν οὐ μεμπτός ὁ μισθός ἐστι τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲ μικρὸν τὸ γινόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν.
89	οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν μὴ φαίνεται χρησὶμη οὐσα μηδ' ὠφέλιμος.	οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν μὴ φαίνεται χρησὶμη οὐσα μηδ' ὠφέλιμος.
90	οὐ γὰρ ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι' ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.	οὐ γὰρ ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι' ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.
91	οὐ γὰρ δήπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους μιμουμένους γυναῖκα καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θεόντας, δεῖ πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐκ οἶεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί.	οὐ γὰρ δήπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους τοὺς μὲν μιμουμένους γυναῖκα καὶ δούλους τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θεόντας δεῖ πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐκ οἶεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
47t/19 - 47t/21	1/6/59/21/1 - 1/6/59/22/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
48t/11 - 48t/13	1/6/61/3/1 - 1/6/61/4/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
48t/13 - 48t/16	1/6/61/5/1 - 1/6/61/8/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
48t/18 - 48t/21	1/6/61/20/1 - 1/6/61/22/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
52t/20 - 52t/23	1/6/58/22/1 - 1/6/58/25/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
53t/5 - 53t/7	1/6/58/31/1 - 1/6/58/34/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
53t/10 - 53t/12	1/6/58/36/1 - 1/6/58/38/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
53t/15 - 53t/16	1/6/58/41/1 - 1/6/58/42/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
53t/16 - 53t/18	1/6/58/42/1 - 1/6/58/44/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100
54t/1 - 54t/5	1/6/58/50/1 - 1/6/58/55/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886	100

	Original Sentence	Reference
92	<p>παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζώων τὰ μὲν δι' αὐτῶν ἄπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν, ἄνθρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν κατὰ τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑστέραν τροφήν.</p>	<p>Οὕτω καὶ τῶν ζώων τὰ μὲν ἀπὸ ζώων γίνεται κατὰ συγγένειαν τῆς μορφῆς, τὰ δ' αὐτόματα καὶ οὐκ ἀπὸ συγγενῶν, καὶ τούτων τὰ μὲν ἐκ γῆς σηπομένης καὶ φυτῶν, ὥσπερ πολλὰ συμβαίνει τῶν ἐντόμων, τὰ δ' ἐν τοῖς ζώοις αὐτοῖς ἐκ τῶν τοῖς μορίοις περιττωμάτων.</p>
93	<p>ἀλλὰ μὴν ἀγαθοὶ γέ ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἀγαθὰ ἐστίν, ἀρετῆς τινος παραγενομένης.</p>	<p>οἱ γὰρ ὄρνιθες ἐντὸς ἔχουσι τοὺς ὄρ χεις, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα ὠτοκεῖ πόδας ἔχοντα.</p>
94	<p>χωριζόμενα δὲ φρονὴ σεως καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων σκιαγραφία τίς ἐστίν ἡ τοιαύτη ἀρετῆ καὶ τῶ ὄντι ἀνδραποδώδης τε καὶ οὐδὲν ὑγιές οὐδὲ ἀληθές ἔχει, τὸ δὲ ἀληθές τῶ ὄντι ἐστὶ καθαρός τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτὴ ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ἦ.</p>	<p>εἴπερ γὰρ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αἱ ἄλλα ἀρεταί, διότι τῶν καλῶν πρακτικαί, καὶ ἐπαινεταί εἰσίν, δηλὸν ὡς καὶ ἡ φρόνησις τῶν ἐπαινετῶν ἂν τι εἴη καὶ τῶν ἐν ἀρετῆς τάξει ὄντων.</p>
95	<p>εἰ τοίνυν τὸν τοιοῦτον λόγον περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὄντα καὶ καλῶν καὶ αἰσχυρῶν οὐχ οἶόν τε ἄλλως μαθεῖν καὶ γνόντα τελεώσασθαι, εἰ μὴ τις τελέως φιλοσοφήσειε, τούτων ἕνεκα φιλοσοφίαν ἀσκητέον πάντων μάλιστα τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων.</p>	<p>ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις τέχναις, καὶ ταῖς βαναύσοις, οἶον ἐν τεκτονικῇ καὶ σκυτικῇ, διότι βέλτιον ἢ χεῖρον λέγεσθαι πάντα, τὰς δὲ μαθηματικὰς οὐθένα ποιεῖσθαι λόγον περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν.</p>
96	<p>εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερος τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἄλλο χρὴ πράττειν ἢ φιλοσοφίαν ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.</p>	<p>εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, φανερόν ὅτι ἡ τελευταία διαφορὰ ἢ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται καὶ ὁ ὀρισμός, εἴπερ μὴ δεῖ πολλάκις ταῦτὰ λέγειν ἐν τοῖς ὅροις:</p>

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
50t/8 - 50t/12	69/539a/21/ - 69/539a/25/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Historia animalium, ed. P. Louis, Aristote. Histoire des animaux, vols. 1-3. Paris: Les Belles Lettres, 1:1964 2:1968 3:1969: 1:1-157 2:1-155 3:1-145, 156-175. Lib. 1-4 (486a5-538b23): vol. 1. Lib. 5-7 (538b28-588a12): vol. 2. Lib. 8-10 (588a16-633b8, 633b12-638b36): vol. 3. (Cod: 97,577: Nat. Hist.)	21
88t/14 - 88t/16	69/541a/33/ - 69/541a/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Historia animalium, ed. P. Louis, Aristote. Histoire des animaux, vols. 1-3. Paris: Les Belles Lettres, 1:1964 2:1968 3:1969: 1:1-157 2:1-155 3:1-145, 156-175. Lib. 1-4 (486a5-538b23): vol. 1. Lib. 5-7 (538b28-588a12): vol. 2. Lib. 8-10 (588a16-633b8, 633b12-638b36): vol. 3. (Cod: 97,577: Nat. Hist.)	31
67t/2 - 67t/8	1/34/27a/3/ - 1/34/27a/7/ Schema:Book/ cha/er/sec/io/ lie)	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Magna moralia, ed. F. Susemihl, Aristotle, vol. 18 (ed. G.C. Armstrong). Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1935 (repr. 1969): 446-684 (1181a23-1213b30). (Cod: 24,131: Phil.)	19
104t/20 - 104t/25	2/17/996a/33/ - 2/17/997a/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Metaphysica, ed. W.D. Ross, Aristotle's metaphysics, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1924 (repr. 1970 of 1953 corr. edn.): 1:980a21-1028a6 2:1028a10-1093b29. (Cod: 80,635: Phil.)	17
77t/25 - 77t/28	2/17/1038a/18/1 - 2/17/1038a/21/1 2/17/1038a/18/1 - 2/17/1038a/21/1	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Metaphysica, ed. W.D. Ross, Aristotle's metaphysics, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1924 (repr. 1970 of 1953 corr. edn.): 1:980a21-1028a6 2:1028a10-1093b29. (Cod: 80,635: Phil.)	31

	Original Sentence	Reference
97	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἕτερον τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἰ κοινὰ ἔννοια.	ὥστε καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἤτοι εὐθὺς τὸ κινουῦ μενον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κινουontos κινεῖται, ἢ ἔρχεται ποτε εἰς τὸ τοιοῦτον.
98	εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, ἀπὸ ταύτης ἠκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γένεσιν ἅπασαν ἔνεκά του γίνεσθαι.	εἰ δὲ ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, τῆς δὲ αὐτῆς ἐπιστήμης εἰδέναι τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην μέχρι του (οἶον ἱατροῦ ὑγίειαν καὶ χολὴν καὶ φλέγμα, ἐν οἷς ἡ ὑγίεια, ὁμοίως δὲ καὶ οἰκοδόμου τὸ τε εἶδος τῆς οἰκίας καὶ τὴν ὕλην, ὅτι πλίνθοι καὶ ξύλα:
99	ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται ἄλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐτ' ἂν μεθῶν οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον.	καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ὅταν μὴ κατὰ τὴν ὑπόληψιν ἦν ἐκάτεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες μετέχωσι τῆς πολιτείας, στασιάζουσιν.
100	καλῶς ἄρα κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας εἴρηκεν ὡς ἐπὶ τὸ γνῶναι τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν.	ἔτι κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον πᾶν ἀγαθὸν πρὸς πᾶν ἂν εἴη συμβλητόν.
101	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη τοῦτο πράττειν (εὔχονται μὲν γὰρ εὐδαμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἂν μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γνώσεται τὴν ἀλήθειαν.	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη τοῦτο πράττειν:
102	οὐκοῦν τὸ γε χρῆσθαι παντὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅταν εἰ μὲν ἐνὸς ἡ δυνάμεις ἐστί, τοῦτο αὐτὸ πράττει τις, εἰ δὲ πλείονων τὸν ἀριθμόν, ὃ ἂν τούτων τὸ βέλτιστον, οἶον ἀλοῖς, ἤτοι μόνον ὅταν αὐτῇ χρῆται τις ἢ μάλιστα:	ἤτοι μόνον ὅταν αὐτῇ χρῆται τις ἢ μάλιστα:
103	ὡς αἰσθήσεσι γε καὶ ὀρμαῖς πολλῶν ἤδη ζῶων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος, καὶ μόνον τοῦτο ὄντως ἀγαθὸν ἀναφαίρετον, ὃ δὴ περιέχειν συγχωροῦσι τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἔννοιαν, οὐδαμῶς μὲν τοῖς τυχεροῖς ὑποτάττοντος ἑαυτὸν κατὰ τοῦτον τὸν βίον τοῦ σπουδαίου, ἀπὸ δὲ τῶν ὑποχειρίων τῇ τύχῃ μάλιστα δὴ πάντων ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος.	λόγου μὲν γὰρ καὶ φρονήσεως μικρά τινα καὶ ἐν ἐκείνοις αἰθύγματα, σοφίας δὲ θεωρητικῆς ταῦτα μὲν παντελῶς ἄμοιρα, [μόνοις δὲ μέτεστι † θεοῖς,] ὡς αἰσθήσεσι γε καὶ ὀρμαῖς πολλῶν ἤδη ζῶων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
45t/15 - 45t/18	2/17/257a/1/ - 2/17/257a/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Physica, ed. W.D. Ross, Aristotelis physica. Oxford: Clarendon Press, 1950 (repr. 1966 (1st edn. corr.)): 184a10- 267b26. (Cod: 57,057: Nat. Hist., Phil.)	27
50t/12 - 50t/14	2/17/194a/21/ - 2/17/194a/25/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Physica, ed. W.D. Ross, Aristotelis physica. Oxford: Clarendon Press, 1950 (repr. 1966 (1st edn. corr.)): 184a10- 267b26. (Cod: 57,057: Nat. Hist., Phil.)	35
45t/21 - 45t/25	2/17/1301a/37/ - 2/17/1301a/39/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Politica, ed. W.D. Ross, Aristotelis politica. Oxford: Clarendon Press, 1957 (repr. 1964): 1-269 (1252a1-1342b34). (Cod: 67,723: Phil.)	21
52t/6 - 52t/8	2/17/1283a/3/ - 2/17/1283a/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Politica, ed. W.D. Ross, Aristotelis politica. Oxford: Clarendon Press, 1957 (repr. 1964): 1-269 (1252a1-1342b34). (Cod: 67,723: Phil.)	29
46t/26 - 47t/4	2/17/103/4/ - 2/17/103/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	28
57t/23 - 57t/27	2/17/84/3/ - 2/17/84/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	37
01.11.18	2/17/29/2/ - 2/17/29/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	38

	Original Sentence	Reference
104	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλῆ συγγνώμη τοῦτο πράττειν (εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἄν μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γνώσεται τὴν ἀλήθειαν.	εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἄν μόνον δύνωνται ζῆν:
105	ἀρετὴ γὰρ ἐστὶ τὸ κυριώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ἥδιστόν τε πάντων ἐστὶν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἡ φρόνησις, ὁμοίως δὲ κἄν ταῦτα πάντα ταῦτά φῆ τις εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, ὀριστέον ἐστὶ τὸ φρονεῖν.	ὁμοίως δὲ κἄν ταῦτα πάντα ταῦτά φῆ τις εἶναι τῆ εὐδαιμονία, ὀριστέον ἐστὶ τῷ φρονεῖν.
106	εἰ γὰρ ἔσται ποιητικὴ, ἕτερα ἑτέρων ἔσται, ὡσπερ οἰκοδομικὴ οἰκίας, ἣτις οὐκ ἔστι μέρος τῆς οἰκίας, ἡ μέντοι φρόνησις μόριον τῆς ἀρετῆς ἐστὶ καὶ τῆς εὐδαιμονίας:	ἡ μέντοι φρόνησις μόριον τῆς ἀρετῆς ἐστὶ καὶ τῆς εὐδαιμονίας:
107	Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἰκανῶς ἀποδείχθαι νομίζω, διότι δὲ πολλῶν ῥάσθη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἡ κτήσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε πεισθεῖη τις ἄν.	Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἰκανῶς ἀποδείχθαι νομίζω:
108	Πρὸς δὴ τούτοις, ὡσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἡ αὐτὴ κτήσις ἔνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως καὶ ἐπὶ φρονήσεως οὐ τῆς αὐτῆς οἶμα δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.	οὐ τῆς αὐτῆς, οἶμα, δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.
109	οὐκοῦν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν αἰρετόν διὰ τὴν αἴσθησιν ἢ δ' αἴσθησις γνώσις τις, καὶ διὰ τὸ γνωρίζειν αὐτῇ δύνασθαι τὴν ψυχὴν αἰρούμεθα, πάλαι δὲ εἶπομεν ὅτιπερ δυοῖν ἀεὶ μᾶλλον αἰρετόν ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει ταυτόν, τῶν μὲν αἰσθήσεων τὴν ὄψιν ἀνάγκη μάλιστα αἰρετὴν εἶναι καὶ τιμίαν, ταύτης δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν αἰρετωτέρα καὶ τοῦ ζῆν ἐστὶν ἡ φρόνησις κυριωτέρα τῆς ἀληθείας:	τῶν μὲν αἰσθήσεων τὴν ὄψιν ἀνάγκη μάλισθ' αἰρετὴν εἶναι καὶ τιμίαν, ταύτης δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν αἰρετωτέρα καὶ <αὐτοῦ> τοῦ ζῆν ἐστὶν ἡ φρόνησις, κυριωτέρα τῆς ἀληθείας <οὔσα>:
110	ὡς 'τοῦ θεάσασθαι [τὰ περὶ] τὸν οὐρανὸν καὶ <τὰ> περὶ αὐτὸν ἄστρα τε καὶ σελήνην καὶ ἥλιον', ὡς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων.	Καὶ Ἀναξαγόραν δὲ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνος ἂν ἔνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὡς 'Τοῦ θεάσασθαι [τὰ περὶ] τὸν οὐρανὸν καὶ <τὰ> περὶ αὐτὸν ἄστρα τε καὶ σελήνην καὶ ἥλιον', ὡς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
46t/26 - 47t/4	2/17/103/5/ - 2/17/103/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	39
60t/4 - 60t/7	2/17/95/4/ - 2/17/95/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	48
43t/10 - 43t/13	2/17/68/5/ - 2/17/68/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	58
40t/12 - 40t/15	2/17/54/1/ - 2/17/54/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	59
46t/22 - 46t/26	2/17/103/3/ - 2/17/103/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	60
44t/17 - 44t/25	2/17/77/2/ - 2/17/77/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	61
51t/13 - 51t/15	2/17/19/1/ - 2/17/19/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	62

	Original Sentence	Reference
111	καὶ Ἀναξαγόραν δὲ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνος ἂν ἔνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς τὴν ἐρώτησιν:	Καὶ Ἀναξαγόραν δὲ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνος ἂν ἔνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὡς ᾿Τοῦ θεάσασθαι [τὰ περι] τὸν οὐρανὸν καὶ <τὰ> περι αὐτὸν ἄστρα τε καὶ σελήνην καὶ ἥλιον', ὡς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων.
112	τοῦτο γὰρ ὕστατον ὁρῶμεν γιγνόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὸ γῆρας ἀντιπιοεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν:	τοῦτο γὰρ ὕστατον ὁρῶμεν γιγνόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις.
113	Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἰκανῶς ἀποδείχθαι νομίζω, διότι δὲ πολλῶ ῥάστη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἢ κτήσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε πεισθεῖη τις ἂν.	διότι δὲ πολλῶ ῥάστη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἢ κτῆ σις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε πεισθεῖη τις ἂν.
114	τοῦτο γὰρ ὕστατον ὁρῶμεν γιγνόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὸ γῆρας ἀντιπιοεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν:	διὸ καὶ τὸ γῆρας ἀντιπιοεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν:
115	ὅτι δὲ μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον.	ἢ φρόνησις> καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον:
116	οὐκοῦν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν αἰρετόν διὰ τὴν αἴσθησιν ἢ δ' αἴσθησις γνώσις τις, καὶ διὰ τὸ γνωρίζειν αὐτῇ δύνασθαι τὴν ψυχὴν αἰρούμεθα, πάλαι δὲ εἵπομεν ὅτι περ δυοῖν ἀεὶ μᾶλλον αἰρετόν ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει ταυτόν, τῶν μὲν αἰσθήσεων τὴν ὄψιν ἀνάγκη μάλιστα αἰρετὴν εἶναι καὶ τιμίαν, ταύτης δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν αἰρετωτέρα καὶ τοῦ ζῆν ἐστὶν ἢ φρόνησις κυριωτέρα τῆς ἀληθείας:	Οὐκοῦν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν αἰρετόν διὰ τὴν αἴσθησιν, ἢ δ' αἴσθησις γνώσις τις, καὶ διὰ τὸ γνωρίζειν αὐτῇ δύνασθαι τὴν ψυχὴν <τὸ ζῆν> αἰρούμεθα, πάλαι δ' εἵπομεν ὅτι [περ] δυοῖν ἀεὶ μᾶλλον αἰρετόν ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει ταυτόν:
117	Πρὸς δὴ τούτοις, ὡσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἢ αὐτῇ κτήσις ἔνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως καὶ ἐπὶ φρονήσεως οὐ τῆς αὐτῆς οἶμαι δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.	Πρὸς δὲ τούτοις, ὡσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἢ αὐτῇ κτήσις ἔνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως τοῖς ἀνθρώποις, οὕτω καὶ περὶ φρονήσεως:
118	ἀρετὴ γὰρ ἐστὶ τὸ κυριώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ἡδιστόν τε πάντων ἐστὶν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἢ φρόνησις, ὁμοίως δὲ κἂν ταῦτα πάντα ταῦτᾶ φή τις εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, ὀριστέον ἐστὶ τὸ φρονεῖν.	ἀρετὴ γὰρ ἐστὶ τὸ κυριώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ἡδιστόν τε πάντων ἐστὶν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἢ φρόνησις.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
51t/11 - 51t/13	2/17/19/1/ - 2/17/19/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	63
51t/25 - 52t/2	2/17/17/8/ - 2/17/17/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	64
40t/12 - 40t/15	2/17/54/2/ - 2/17/54/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	67
51t/25 - 52t/2	2/17/17/9/ - 2/17/17/10/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	69
39t/11 - 39t/13	2/17/38/1/ - 2/17/38/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	70
44t/17 - 44t/25	2/17/76/1/ - 2/17/77/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	70
46t/22 - 46t/26	2/17/103/1/ - 2/17/103/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	71
60t/4 - 60t/7	2/17/95/3/ - 2/17/95/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	71

	Original Sentence	Reference
119	τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλῆ συγγνώμη τοῦτο πράττειν (εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγαπῶσι δὲ κἄν μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσῃται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γνώσεται τὴν ἀλήθειαν.	ὅστις δ' οἶεται μὴ πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη τὸ μὴ πάντα πόνον πονεῖν καὶ πᾶσαν σπουδὴν σπουδάζειν ὅπως κτήσῃται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις γνώσεται τὴν ἀλήθειαν.
120	ἐκείνων γὰρ ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοντα, μήκη μὲν ἀριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐπιπέδων[, στοιχεῖα δὲ τῶν ὀνομαζομένων συλλαβῶν].	ἐκείνων γὰρ ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοντα, μήκη μὲν ἀριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐπιπέδων, στοιχειῶν δ' αἱ ὀνομαζόμενα συλλαβαί.
121	φιλοσοφητέον ἄρα ἡμῖν, εἰ μέλλομεν ὀρθῶς πολιτεύσεσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον διάξειν ὠφελίμως.	φιλοσοφητέον ἄρ' ἡμῖν, εἰ μέλλομεν ὀρθῶς πολιτεύσεσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον διάξειν ὠφελίμως.]
122	λόγου μὲν γὰρ καὶ φρονήσεως μικρά τινα καὶ ἐν ἐκείνοις αἰθύγματα, σοφίας δὲ θεωρητικῆς ταῦτα μὲν παντελῶς ἄμοιρα, μόνοις δὲ μέτεστι θεοῖς:	λόγου μὲν γὰρ καὶ φρονήσεως μικρά τινα καὶ ἐν ἐκείνοις αἰθύγματα, σοφίας δὲ θεωρητικῆς ταῦτα μὲν παντελῶς ἄμοιρα, [μόνοις δὲ μέτεστι ἠ θεοῖς,] ὡς αἰσθήσεσι γε καὶ ὀρμαῖς πολλῶν ἤδη ζώων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος.
123	βέλτιον γὰρ δεῖ τὸ τέλος εἶναι τοῦ γινομένου, οὐδὲν δὲ βέλτιον εἶναι φρονήσεως, πλὴν εἴ τι τῶν εἰρημένων, τούτων δὲ οὐδὲν ἕτερον αὐτῆς ἐστὶν ἔργον.	οὐδὲν δὲ βέλτιον εἶναι φρονήσεως, πλὴν εἴ τι τῶν εἰρημένων, τούτων δ' οὐδὲν ἕτερον αὐτῆς ἐστὶν ἔργον.
124	εἰ γὰρ ἔσται ποιητικὴ, ἕτερα ἐτέρων ἔσται, ὡσπερ οἰκοδομικὴ οἰκίας, ἣτις οὐκ ἔστι μέρος τῆς οἰκίας, ἢ μέντοι φρόνησις μόριον τῆς ἀρετῆς ἐστὶ καὶ τῆς εὐδαιμονίας:	εἰ γὰρ ἔσται ποιητικὴ, ἕτερα ἐτέρων ἔσται, ὡσπερ οἰκοδομικὴ οἰκίας, ἣτις οὐκ ἔστι μέρος τῆς οἰκίας.
125	καὶ τοῦτ' ἐστὶ τῶν ὄντων οὐ χάριν ἢ φύσις ἡμᾶς ἐγέννησε καὶ ὁ θεός.	Τί δὴ τοῦτ' ἐστὶν τῶν ὄντων οὐ χάριν ἢ φύσις ἡμᾶς ἐγέννησε καὶ ὁ θεός
126	ὡς αἰσθήσεσι γε καὶ ὀρμαῖς πολλῶν ἤδη ζώων τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος, καὶ μόνον τοῦτο ὄντως ἀγαθὸν ἀναφαίρετον, ὃ δὴ περιέχειν συγχωροῦσι τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἔννοιαν, οὐδαμῶς μὲν τοῖς τυχηροῖς ὑποτάττοντος ἑαυτὸν κατὰ τοῦτον τὸν βίον τοῦ σπουδαίου, ἀπὸ δὲ τῶν ὑποχειρίων τῆ τύχη μάλιστα δὴ πάντων ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος.	[Καὶ μόνον τοῦτ' ὄντως ἀγαθὸν ἀναφαίρετον, ὃ δὴ περιέχειν συγχωροῦσι τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἔννοιαν, οὐδαμῶς μὲν τοῖς τυχηροῖς ὑποτάττοντος ἑαυτὸν κατὰ τοῦτον τὸν βίον τοῦ σπουδαίου, ἀπὸ δὲ τῶν ὑποχειρίων τῆ τύχη μάλιστα δὴ πάντων ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος.
127	αἴτιοι δὲ εἰσιν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν.	αἴτιοι δ' εἰσίν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
46t/26 - 47t/4	2/17/103/6/ - 2/17/103/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	72
38t/11 - 38t/14	2/17/33/6/ - 2/17/33/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	73
37t/9 - 37t/11	2/17/8/5/ - 2/17/8/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	74
09.11.16	2/17/29/2/ - 2/17/29/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	75
43t/15 - 43t/18	2/17/69/2/ - 2/17/69/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	77
43t/10 - 43t/13	2/17/68/4/ - 2/17/68/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	78
51t/6 - 51t/7	2/17/18/1/ - 2/17/18/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	79
01.11.18	2/17/30/1/ - 2/17/30/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	80
46t/14 - 46t/15	2/17/102/6/ - 2/17/102/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	80

	Original Sentence	Reference
128	θεωρητικὴν τινα ἄρα φατέον εἶναι ταύτην τὴν ἐπιστήμην, ἐπεὶτερ ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος.	θεωρητικὴν τιν' ἄρα φατέον εἶναι ταύτην τὴν ἐπιστήμην, ἐπεὶτερ ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος.
129	καὶ μὴν ὅταν γε ἔχη τὰ μάλιστα καὶ κυριώτατα καὶ τιμώτατα τὴν ἀρετὴν, τότε εὖ διάκειται:	Καὶ μὴν ὅταν γ' ἔχη τὰ μάλιστα καὶ κυριώτατα καὶ τιμώτατα τὴν ἀρετὴν, τότε εὖ διάκειται:
130	τιμώτατον δέ γε τῶν ἐν ταῦθα ζώων ἄνθρωπος ἐστίν, ὥστε δηλονότι φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν γέγονε.	τιμώτατον δέ γε τῶν ἐνταῦθα ζώων ἄνθρωπος ἐστίν, ὥστε δηλονότι φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν γέγονε.
131	οὐκοῦν τό γε χρῆσθαι παντὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅταν εἰ μὲν ἐνὸς ἢ δυνάμεις ἐστί, τοῦτο αὐτὸ πράττη τις, εἰ δὲ πλειόνων τὸν ἀριθμὸν, ὃ ἂν τούτων τὸ βέλτιστον, οἷον αὐλοῖς, ἦτοι μόνον ὅταν αὐλῆ χρηταί τις ἢ μάλιστα:	Οὐκοῦν τό γε χρῆσθαι παντὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅταν εἰ μὲν ἐνὸς ἢ δυνάμεις ἐστίν, τοῦτ' αὐτὸ πράττη τις, εἰ δὲ πλειόνων τὸν ἀριθμὸν, ὃ ἂν τούτων τὸ βέλτιστον, οἷον αὐλοῖς:
132	τί δὴ τοῦτό ἐστι Πυθαγόρας ἐρωτώμενος, 'τὸ θεάσασθαι' εἶπε 'τὸν οὐρανόν', καὶ ἑαυτὸν δὲ θεωρὸν ἔφασκεν εἶναι τῆς φύσεως καὶ τούτου ἔνεκα παρεληλυθέναι εἰς τὸν βίον.	τοῦτο Πυθαγόρας ἐρωτώμενος, 'Τὸ θεάσασθαι' εἶπε 'τὸν οὐρανόν', καὶ ἑαυτὸν δὲ θεωρὸν ἔφασκεν εἶναι τῆς φύσεως καὶ τούτου ἔνεκα παρεληλυθέναι εἰς τὸν βίον.
133	διὰ γὰρ ἐκεῖνον καὶ τοῦ τον ζῆν φαμεν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐκεῖνος πάσχειν ἢ ποιεῖν.	διὰ γὰρ ἐκεῖνον καὶ τοῦτον ζῆν φαμεν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐκεῖνος πάσχειν ἢ ποιεῖν.
134	εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχει, διεφθαρμένος δὲ εἴη καὶ νοσῶν τῷ φρονεῖντι, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος:	εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχει, διεφθαρμένος δ' εἴη καὶ νοσῶν τῷ φρονεῖντι, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος:
135	ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, οἶμαι, καὶ βίου βραχύτητα καὶ τοῦτο φαίνεται πολὺ.	ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, οἶμαι, καὶ <τὴν τοῦ> βίου βραχύτητα καὶ τοῦτο φαίνεται πολὺ.
136	εἰ τοίνυν καὶ πολλὰ ψυχῆς εἰσι χρήσεις, ἀλλὰ κυριωτάτη γε πασῶν ἢ τοῦ φρονεῖν ὅ τι μάλιστα.	Εἰ τοίνυν καὶ πολλὰ ψυχῆς εἰσι χρήσεις, ἀλλὰ κυριωτάτη γε πασῶν ἢ τοῦ φρονεῖν ὅτι μάλιστα.
137	τοῦ δὲ ἀνθρώπου συνεστῶτος φύσει ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος, βελτίονος δὲ οὐσης τῆς ψυχῆς τοῦ σώματος καὶ αἰεὶ τοῦ βελτίονος ἔνεκα ὑπηρετουμένου τοῦ χείρονος, καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἔνεκά ἐστι.	τοῦ δ' ἀνθρώπου συνεστῶτος φύσει ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος, βελτίονος δ' οὐσης τῆς ψυχῆς τοῦ σώματος καὶ αἰεὶ τοῦ βελτίονος ἔνεκα ὑπηρετουμένου τοῦ χείρονος, καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἔνεκά ἐστίναι.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
43t/18 - 43t/20	2/17/69/4/ - 2/17/69/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	81
41t/24 - 41t/25	2/17/61/1/ - 2/17/61/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	83
51t/4 - 51t/6	2/17/16/4/ - 2/17/16/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	83
57t/23 - 57t/27	2/17/84/1/ - 2/17/84/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	83
51t/7 - 51t/10	2/17/18/2/ - 2/17/18/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	84
57t/21 - 57t/23	2/17/83/2/ - 2/17/83/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	84
45t/18 - 45t/20	2/17/99/4/ - 2/17/99/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	85
47t/19 - 47t/21	2/17/105/6/ - 2/17/105/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	85
59t/7 - 59t/9	2/17/91/1/ - 2/17/91/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	85
34t/9 - 34t/13	2/17/23/4/ - 2/17/23/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86

	Original Sentence	Reference
138	δεῖ τοῖνυν ὀρέγεσθαι τῆς ἐπιστήμης κτὰ σθαί τε αὐτήν καὶ χρῆσθαι αὐτῇ προσηκόντως, δι' ἧς πάντα ταῦτα εὖ θησόμεθα.	δεῖ τοῖνυν ὀρέγεσθαι τῆς ἐπιστήμης κτὰσθαί τ' αὐτήν καὶ χρῆσθαι αὐτῇ προσηκόντως, δι' ἧς πάντα ταῦτα εὖ θησόμεθα.
139	ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις.	ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις.
140	τὸ γὰρ μῆτε μισθοῦ παρὰ τῶν ἂν θρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συντόμως οὕτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ τε προεμένους εἰς τὰς ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας παρεληλυθῆναι ταῖς ἀκριβείαις, σημειῖόν μοι δοκεῖ τῆς περὶ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης.	Τὸ γὰρ μῆτε μισθοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συντόμως οὕτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ γε προεμένους εἰς τὰς ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας προεληλυθῆναι ταῖς ἀκριβείαις, σημειῖόν μοι δοκεῖ τῆς περὶ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης.
141	ἀλλὰ μὴν τὸ γε κατὰ φύσιν ἔνεκά του γίγνεται, καὶ βελτίονος ἔνεκεν αἰεὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ τέχνης:	Ἄλλὰ μὴν τὸ κατὰ γε φύσιν ἔνεκά του γίγνεται, καὶ βελτίονος ἔνεκεν αἰεὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ τέχνης:
142	τὸ γὰρ ὀρθῶς γιγνόμενον ἅπαν ἔνεκά του γίγνεσθαι θείημεν ἄν.	τὸ γὰρ ὀρθῶς γιγνόμενον ἅπαν ἔνεκά του γίγνεσθαι θείημεν ἄν.
143	δῆλον τοῖνυν ὅτι καὶ τὴν γιγνομένην ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ θεωρεῖν ἡδονὴν ἢ μόνην ἢ μάλιστα ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ ζῆν εἶναι.	δῆλον τοῖνυν ὅτι καὶ τὴν γιγνομένην ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ θεωρεῖν ἡδονὴν ἢ μόνην ἢ μάλιστα ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ ζῆν εἶναι.
144	ὥστε φιλοσοφητέον ἂν εἴη πᾶσι τοῖς δυναμένοις:	Ὅστε φιλοσοφητέον ἂν εἴη πᾶσι τοῖς δυναμένοις:
145	ἔτι τοῖνυν, ἐπεὶ τὰ δυνατὰ καὶ ὠφέλιμα πάντες αἰρούμεθα, παραδεικτέον ὡς τῷ φιλοσοφεῖν ἀμφοτέρω ταῦτα ὑπάρχει, καὶ ὅτι τὴν χαλεπότητα τῆς κτήσεως ὑποδεεστέραν ἔχει τοῦ μεγέθους τῆς ὠφελείας:	[Ἔτι τοῖνυν, ἐπεὶ τὰ δυνατὰ καὶ ὠφέλιμα πάντες αἰρούμεθα, παραδεικτέον ὡς τῷ φιλοσοφεῖν ἀμφοτέρω ταῦτα ὑπάρχει, καὶ ὅτι τὴν χαλεπότητα τῆς κτήσεως ὑποδεεστέραν ἔχει τοῦ μεγέθους τῆς ὠφελείας:
146	αὕτη γὰρ πρὸς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὥσπερ ἐπιστήμη τις ἀτεχνῶς ἐστίν.	αὕτη γὰρ πρὸς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὥσπερ ἐπιστήμη τις ἀτεχνῶς ἐστίν.
147	καὶ τὸ γε τελέως ζῆν τότε καὶ τούτοις ἀποδοτέον, τοῖς φρονοῦσι καὶ τοῖς φρονίμοις.	καὶ τὸ γε τελέως ζῆν τότε καὶ τούτοις ἀποδοτέον, τοῖς φρονοῦσι καὶ τοῖς φρονίμοις.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
37t/7 - 37t/9	2/17/8/4/ - 2/17/8/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86
39t/18 - 39t/20	2/17/39/2/ - 2/17/39/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86
40t/15 - 40t/20	2/17/55/1/ - 2/17/55/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86
49t/26 - 49t/28	2/17/13/1/ - 2/17/13/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86
50t/14 - 50t/15	2/17/14/2/ - 2/17/14/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86
59t/9 - 59t/11	2/17/91/2/ - 2/17/91/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86
60t/7 - 60t/8	2/17/96/1/ - 2/17/96/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	86
37t/22 - 37t/25	2/17/31/1/ - 2/17/31/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	87
45t/2 - 45t/3	2/17/73/3/ - 2/17/73/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	87
58t/9 - 58t/10	2/17/85/5/ - 2/17/85/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	87

	Original Sentence	Reference
148	πάν δὲ εὖ διάκειται κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν:	πάν δ' εὖ διάκειται κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν:
149	ἔστι γὰρ τοι οὗτον ὃ κελεύει καὶ κωλύει, καὶ δεῖν ἢ μὴ δεῖν φησι πράττειν.	ἔστι γὰρ τοιοῦτον ὃ κελεύει καὶ κωλύει, καὶ δεῖν ἢ μὴ δεῖν φησι πράττειν.
150	ἥτις ποτὲ οὖν ἐστὶν ἀρετὴ τούτου τοῦ μέρους, ἀναγκαῖον εἶναι πάντων αἰρετωτάτην ἀπλῶς τε πᾶσι καὶ ἡμῖν:	Ἦτις ποτ' οὖν ἐστὶν ἀρετὴ τούτου τοῦ μέρους, ἀναγκαῖον εἶναι πάντων αἰρετωτάτην ἀπλῶς τε πᾶσι καὶ ἡμῖν:
151	τοῦτο δὲ δρᾶ κατ' ἐπι στήμην ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον ἐπιστήμην, ταύτη δ' ἐστὶ θεωρία τὸ κυριώτατον τέλος.	Τοῦτο δὲ δρᾶ κατ' ἐπιστήμην ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον ἐπιστήμην, ταύτη δ' ἐστὶ θεωρία τὸ κυριώτατον τέλος.
152	ἔτι εἰ τὸ ὄραν ἀγαπῶμεν δι' ἑαυτό, ἰκανῶς μαρτυρεῖ τοῦτο ὅτι πάντες τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐσχάτως ἀγαπῶσιν.	Ἔτι εἰ τὸ ὄραν ἀγαπῶμεν δι' ἑαυτό, ἰκανῶς μαρτυρεῖ τοῦθ' ὅτι πάντες τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐσχάτως ἀγαπῶσιν:
153	τῶν γινομένων τὰ μὲν ἀπὸ τινος διανοίας καὶ τέχνης γίνεται, οἷον οἰκία καὶ πλοῖον (ἀμφοτέρων γὰρ τούτων αἰτία τέχνη τίς ἐστὶ καὶ διάνοια), τὰ δὲ διὰ τέχνης μὲν οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ διὰ φύσιν:	Τῶν γινομένων τὰ μὲν ἀπὸ τινος διανοίας καὶ τέχνης γίνεται, οἷον οἰκία καὶ πλοῖον (ἀμφοτέρων γὰρ τούτων αἰτία τέχνη τίς ἐστὶ καὶ διάνοια), τὰ δὲ διὰ τέχνης μὲν οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ διὰ φύσιν:
154	ὑγείας μὲν γὰρ ἰατρικὴν μᾶλλον ἢ νόσου κυρίως ἂν θείημεν, οἰκοδομικὴν δὲ οἰκίας, ἀλλ' οὐ τοῦ καταβάλλειν.	ὑγείας μὲν γὰρ ἰατρικὴν μᾶλλον ἢ νόσου κυρίως ἂν θείημεν, οἰκοδομικὴν δ' οἰκίας, ἀλλ' οὐ τοῦ καταβάλλειν.
155	οὐκ οὖν πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων λαμβάνει τέλος, ὕστερον δὲ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ πῶς αἰεὶ τὸ τοῦ βελτίονος τέλος ὑστερίζει τῆς γενέσεως.	οὐ κοῦν πρῶτον μὲν τὸ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων λαμβάνει τέλος, ὕστερον δὲ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ πῶς αἰεὶ τὸ τοῦ βελτίονος τέλος ὑστερίζει τῆς γενέσεως:
156	μόνος γὰρ πρὸς τὴν φύσιν βλέπων ζῆ καὶ πρὸς τὸ θεῖον, καὶ καθάπερ ἂν εἰ κυβερνήτης τις ἀγαθὸς ἐξ ἀδίδων καὶ μονίμων ἀναψάμενος τοῦ βίου τὰς ἀρχὰς ὁρμεῖ καὶ ζῆ καθ' ἑαυτόν.	Μόνος γὰρ πρὸς τὴν φύσιν βλέπων ζῆ καὶ πρὸς τὸ θεῖον, καὶ καθάπερ ἀνὴρ κυβερνήτης τις ἀγαθὸς ἐξ ἀδίδων καὶ μονίμων ἀναψάμενος τοῦ βίου τὰς ἀρχὰς ὁρμεῖ καὶ ζῆ καθ' ἑαυτόν.
157	πάλιν δὲ τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι μὲν ἦσαν ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δούλαις δὲ εὐκῶσαι αἰ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν ἀπερείδουσαι:	Πάλιν δὲ τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι μὲν ἦσαν ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δούλαις δ' εὐκῶσαι αἰ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν † ἀπερείδουσαι †.
158	αἰεὶ τοῖνυν πρὸς τὸ ἄρχον καὶ τὸ χρώμενον συντάττεται ἢ τοῦ ἀρχομένου καὶ τοῦ ὄργανου χρεῖα.	αἰεὶ τοῖνυν πρὸς τὸ ἄρχον καὶ τὸ χρώμενον συντάττεται ἢ τοῦ ἀρχομένου καὶ τοῦ ὄργανου χρεῖα.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
41t/22 - 41t/23	2/17/60/2/ - 2/17/60/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
41t/30 - 42t/1	2/17/61/5/ - 2/17/61/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
42t/1 - 42t/3	2/17/62/1/ - 2/17/62/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
42t/23 - 42t/25	2/17/66/1/ - 2/17/66/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
43t/25 - 43t/27	2/17/72/1/ - 2/17/72/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
49t/3 - 49t/6	2/17/11/1/ - 2/17/11/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
49t/18 - 49t/20	2/17/12/6/ - 2/17/12/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
51t/20 - 51t/23	2/17/17/4/ - 2/17/17/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
55t/26 - 56t/2	2/17/50/1/ - 2/17/50/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	88
34t/22 - 34t/25	2/17/25/1/ - 2/17/25/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
41t/18 - 41t/20	2/17/59/3/ - 2/17/59/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89

	Original Sentence	Reference
159	ἔτι τοίνυν ὅταν ὁ πέφυκεν ἔργον ἐκάστου μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ἀλλὰ καθ' αὐτὸ λεγόμενον κάλλιστα ἀποτελῆ, τότε καὶ τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι λεκτέον, ταύτην τε ἀρετὴν θετέον κυριωτάτην, καθ' ἣν ἕκαστον αὐτὸ τοῦτο πέφυκεν ἀπεργάζεσθαι.	Ἔτι τοίνυν ὅταν ὁ πέφυκεν ἔργον ἐκάστου μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ἀλλὰ καθ' αὐτὸ λεγόμενον κάλλιστ' ἀποτελῆ, τότε καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν εἶναι λεκτέον, ταύτην τ' ἀρετὴν θετέον κυριωτάτην, καθ' ἣν ἕκαστον αὐτὸ τοῦτο πέφυκεν ἀπεργάζεσθαι.
160	ὥσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἰρετὸν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν.	Ὡσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἰρετὸν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν.
161	ὥστε πάντες καθόσον αισθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐτ' ἂν μεθῶν οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον.	Ὡστε πάντες καθ' ὅσον θιγγάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐτ' ἂν μεθῶν οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειν εἶναι διὰ τέλους [τὸν βίον].
162	ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε Ἑρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο, καὶ ὅτι ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος.	Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, [εἴθ' Ἑρμότιμος εἴτ' Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο,] καὶ ὅτι ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος.
163	οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐπιόντες προετρέψαμεν ἐπὶ τὸ φρονεῖν ὡς ἐπὶ ἀγαθὸν τε ὑπάρχον καὶ δι' αὐτὸ τίμιον, κἂν μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον γίγνηται ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.	[Οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐπιόντες προετρέψαμεν ἐπὶ τὸ φρονεῖν ὡς ἐπ' ἀγαθὸν θ' ὑπάρχον καὶ δι' αὐτὸ τίμιον, κἂν μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον γίγνηται ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.]
164	ὥσπερ οὖν οὐδ' οἰκοδόμος ἀγαθός ἐστιν οὗτος ὅστις κανόνι μὲν μὴ χρῆται μηδὲ τῶν ἄλλων μηδενὶ τῶν τοιούτων ὀργάνων, ἐτέροις δὲ οἰκοδομήμασι παραβάλλων, ὁμοίως ἴσως κἂν εἴ τις ἢ νόμους τίθεται πόλεσιν ἢ πράττει πράξεις ἀποβλέπων καὶ μμιούμενος πρὸς ἑτέρας πράξεις ἢ πολιτείας ἀνθρωπίνας Λακεδαιμονίων ἢ Κρητῶν ἢ τινων ἄλλων τοιούτων, οὐκ ἀγαθὸς νομοθέτης οὐδὲ σπουδαῖος:	Ὡσπερ οὖν οὐδ' οἰκοδόμος ἀγαθός ἐστιν οὗτος ὅστις κανόνι μὲν μὴ χρῆται μηδὲ τῶν ἄλλων μηδενὶ τῶν τοιούτων ὀργάνων, ἐτέροις δ' οἰκοδομήμασι παραβάλλων, ὁμοίως ἴσως κἂν εἴ τις ἢ νόμους τίθεται πόλεσιν ἢ πράττει πράξεις ἀποβλέπων καὶ μμιούμενος πρὸς ἑτέρας πράξεις ἢ πολιτείας ἀνθρωπίνας Λακεδαιμονίων ἢ Κρητῶν ἢ τινων ἄλλων τοιούτων, οὐκ ἀγαθὸς νομοθέτης οὐδὲ σπουδαῖος:
165	διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοῦτο βλέποντες, ὅταν οὖν λέγηται τι ταῦτὸν ἐκάτερον δυοῖν ὄντων, ἢ δὲ θάτερον λεγόμενον ἢ τῷ ποιεῖν ἢ τῷ πάσχειν, τούτῳ μᾶλλον ἀποδώσομεν ὑπάρχειν τὸ λεχθέν, οἷον ἐπίστασθαι μὲν μᾶλλον τὸν χρώμενον τοῦ τὴν ἐπιστήμην ἔχοντος, ὁρᾶν δὲ τὸν προσβάλλοντα τὴν ὄψιν τοῦ δυναμένου προσβάλλειν.	Ὅταν οὖν λέγηται τι ταῦτὸν ἐκάτερον δυοῖν ὄντων, ἢ δὲ θάτερον λεγόμενον ἢ τῷ ποιεῖν ἢ τῷ πάσχειν, τούτῳ μᾶλλον ἀποδώσομεν ὑπάρχειν τὸ λεχθέν, οἷον ἐπίστασθαι μὲν μᾶλλον τὸν χρώμενον τοῦ τὴν ἐπιστήμην ἔχοντος, ὁρᾶν δὲ τὸν προσβάλλοντα τὴν ὄψιν τοῦ δυναμένου προσβάλλειν.
166	ἀπλοῦν ἄρα ἤδη τοῦτο καὶ παντὶ συλλογί ζεσθαι ῥάδιον ὅτι ζη μᾶλλον ὁ διανοοῦμενος ὀρθῶς καὶ μάλιστα πάντων ὁ μάλιστα ἀληθεύων, οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ φρονῶν καὶ θεωρῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην:	ἀπλοῦν ἄρ' ἤδη τοῦτο καὶ παντὶ συλλογί ζεσθαι ῥάδιον ὅτι ζη μᾶλλον ὁ διανοοῦμενος ὀρθῶς καὶ μάλιστα πάντων ὁ μάλιστα ἀληθεύων, οὗτος δ' ἐστὶν ὁ φρονῶν καὶ θεωρῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
42t/5 - 42t/9	2/17/63/1/ - 2/17/63/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
45t/14 - 45t/15	2/17/99/1/ - 2/17/99/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
45t/21 - 45t/25	2/17/100/1/ - 2/17/100/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
48t/16 - 48t/18	2/17/110/1/ - 2/17/110/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
54t/5 - 54t/9	2/17/45/1/ - 2/17/45/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
55t/14 - 55t/21	2/17/49/1/ - 2/17/49/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
57t/6 - 57t/12	2/17/81/1/ - 2/17/81/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
58t/5 - 58t/9	2/17/85/2/ - 2/17/85/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89

	Original Sentence	Reference
167	ἔτι τοῖνον ἕτερόν ἐστιν τὸ ἠδόμενον πίνειν καὶ τὸ ἠδέως πίνειν:	Ἔτι τοῖνον ἕτερόν ἐστιν τὸ ἠδόμενον πίνειν καὶ τὸ ἠδέως πίνειν:
168	πὼς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζει συλλαβάς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδώς	πὼς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζει συλλαβάς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδώς
169	Ἵτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχὴν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς ἐσμεν, ταῦτα ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν:	Ἵτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχὴν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς ἐσμεν, ταῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν.
170	διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθ' εὐδὲν ἥδιστον μὲν οὐχ αἰρετὸν δέ, κἂν ὑποθώμεθα πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι τὰ μὲν καθ' ὕπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐγρηγοροσὶν ἀληθῆ.	Διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθεύδειν ἥδιστον μὲν, οὐχ αἰρετὸν δέ, κἂν ὑποθώμεθα πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι τὰ μὲν καθ' ὕπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐγρηγοροσὶν ἀληθῆ.
171	καὶ τὸ μὲν γιγνόμενον γίγνεται, γέγονε δὲ τὸ γεγονός τό γε μὴν κατὰ φύσιν ἅπαν καλῶς, εἴπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τῷ κατὰ φύσιν *** γένεσις ἔνεκά του γίγνεται.	καὶ τὸ μὲν γιγνόμενον γίγνεται, γέγονε δὲ τὸ γεγονός τό γε μὴν κατὰ φύσιν ἅπαν καλῶς, εἴπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τῷ κατὰ φύσιν <ἐναντίον:
172	οἷον εἰ πλοῖον ἔνεκα τῆς κατὰ θάλατταν κομιδῆς ἔδει γίγνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γέγονε.	οἷον εἰ πλοῖον ἔνεκα τῆς κατὰ θάλατταν κομιδῆς ἔδει γίγνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γέγονε.
173	καὶ μὴν τὰ γε ζῶα τῶν φύσει <τε καὶ κατὰ φύσιν> γεγεννημένων ἐστὶν ἥτοι πάντα τοπαράπαν ἢ τὰ βέλτιστα καὶ τιμώτατα:	Καὶ μὴν τὰ γε ζῶα τῶν φύσει <τε καὶ κατὰ φύσιν> γεγεννημένων ἐστὶν ἥτοι πάντα τὸ παράπαν ἢ τὰ βέλτιστα καὶ τιμώτατα:
174	εἰ γὰρ ἐστὶ κατὰ φύσιν τέλος ἢ φρό νησις, ἄριστον ἂν εἴη πάντων τὸ φρονεῖν.	εἰ γὰρ ἐστὶ κατὰ φύσιν τέλος ἢ φρόνησις, ἄριστον ἂν εἴη πάντων τὸ φρονεῖν.
175	τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπι στήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διέστηκεν ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα:	Τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπιστήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διέστηκεν ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα:
176	οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν μὴ φαίνηται χρησίμη οὖσα μὴδ' ὠφέλιμος:	Οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν μὴ φαίνηται χρησίμη οὖσα μὴδ' ὠφέλιμος:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
58t/17 - 58t/18	2/17/88/1/ - 2/17/88/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	89
39t/7 - 39t/8	2/17/36/3/ - 2/17/36/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
39t/9 - 39t/11	2/17/37/1/ - 2/17/37/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
45t/25 - 46t/4	2/17/101/1/ - 2/17/101/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
50t/16 - 50t/19	2/17/14/4/ - 2/17/14/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
50t/25 - 50t/26	2/17/15/5/ - 2/17/15/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
50t/27 - 51t/2	2/17/16/1/ - 2/17/16/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
52t/11 - 52t/12	2/17/20/4/ - 2/17/20/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
52t/16 - 52t/19	2/17/42/1/ - 2/17/42/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
53t/15 - 53t/16	2/17/44/1/ - 2/17/44/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90

	Original Sentence	Reference
177	τὸν μὲν γὰρ ἔγρη γορότα φατέον ζῆν ἀληθῶς καὶ κυρίως, τὸν δὲ καθεύδοντα διὰ τὸ δύνασθαι μεταβάλλειν εἰς ταύτην τὴν κίνησιν, καθ' ἣν λέγομεν ἔγρηγορέναι τε καὶ τῶν πραγμάτων αἰσθάνεσθαι τινος.	τὸν μὲν γὰρ ἔγρηγορότα φατέον ζῆν ἀληθῶς καὶ κυρίως, τὸν δὲ καθεύδοντα διὰ τὸ δύνασθαι μεταβάλλειν εἰς ταύτην τὴν κίνησιν, καθ' ἣν λέγομεν ἔγρηγορέναι τε καὶ τῶν πραγμάτων αἰσθάνεσθαι τινος, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοῦτο βλέποντες <sc.
178	ἀλλὰ μὴν ἢ γε τελεία ἐνέργεια καὶ ἀκώλυτος ἐν ἑαυτῇ ἔχει τὸ χαίρειν, ὥστε ἂν εἴη ἡ θεωρητικὴ ἐνέργεια πασῶν ἡδίστη.	Ἄλλὰ μὴν ἢ γε τελεία ἐνέργεια καὶ ἀκώλυτος ἐν ἑαυτῇ ἔχει τὸ χαίρειν, ὥστ' ἂν εἴη ἡ θεωρητικὴ ἐνέργεια πασῶν ἡδίστη.
179	ἢ μὴν ἀνδραποδῶδες γε τοῦ ζῆν ἀλλὰ μὴ τοῦ ζῆν εὖ γλίχεσθαι, καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολουθεῖν δόξαις ἀλλὰ μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν χρήματα ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι τοπαράπαν.	ἢ μὴν ἀνδραποδῶδες γε τοῦ ζῆν ἀλλὰ μὴ τοῦ ζῆν εὖ γλίχεσθαι, καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολουθεῖν δόξαις ἀλλὰ μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν χρήματα ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι τὸ παράπαν.
180	τοῦ μὲν οὖν συνθέτου καὶ μεριστοῦ πλείους καὶ διάφοροί εἰσιν ἐνέργεια, τοῦ δὲ τὴν φύσιν ἀπλοῦ καὶ μὴ πρὸς τι τὴν οὐσίαν ἔχοντος μίαν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν καθ' αὐτὸ κυρίως ἀρετὴν.	Τοῦ μὲν οὖν συνθέτου καὶ μεριστοῦ πλείους καὶ διάφοροί εἰσιν ἐνέργεια, τοῦ δὲ τὴν φύσιν ἀπλοῦ καὶ μὴ πρὸς τι τὴν οὐσίαν ἔχοντος μίαν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν καθ' αὐτὸ κυρίως ἀρετὴν.
181	οὐκ ἄρα ἐστὶν ἔργον αὐτῆς οὐδεμία τῶν κατὰ μέρος λεγομένων ἀρετῶν:	Οὐκ ἄρα ἐστὶν ἔργον αὐτῆς οὐδεμία τῶν κατὰ μέρος λεγομένων ἀρετῶν:
182	οὐκοῦν καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐπιστήμην ποιητικὴν:	Οὐκοῦν καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀδύνατον εἶναι [τὴν] ἐπιστήμην ποιητικὴν:
183	αἰρούμενος τὸ περιπατεῖν ὅτι ὑγιεινόν, εἴη δὲ μᾶλλον αὐτῷ ὑγιεινὸν τὸ τροχάζειν καὶ δυνατὸν παραγενέσθαι, μᾶλλον αἰρήσεται τοῦτο κἂν ἔλοιτο γνοῦς θάττον.	οἷον εἰ τυγχάνει τις αἰρούμενος τὸ περιπατεῖν ὅτι ὑγιεινόν, εἴη δὲ μᾶλλον αὐτῷ ὑγιεινὸν τὸ τροχάζειν καὶ δυνατὸν παραγενέσθαι, μᾶλλον αἰρήσεται τοῦτο κἂν ἔλοιτο γνοῦς θάττον.
184	ἀλλὰ μὴν τό γε ζῆν τῷ αἰσθᾶνεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν, καὶ ταύτης παρουσίᾳ καὶ δυνάμει τὸ ζῆν διώριστα, καὶ ταύτης ἐξαιρουμένης οὐκ ἔστιν ἄξιον ζῆν ὥσπερ ἀναιρουμένου τοῦ ζῆν αὐτοῦ διὰ τὴν αἴσθησιν.	Ἄλλὰ μὴν τό γε ζῆν τῷ αἰσθάνεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν, καὶ ταύτης παρουσίᾳ καὶ δυνάμει τὸ ζῆν διώριστα, καὶ ταύτης ἐξαιρουμένης οὐκ ἔστιν ἄξιον ζῆν ὥσπερ ἀναιρουμένου τοῦ ζῆν αὐτοῦ διὰ τὴν αἴσθησιν.
185	τῆς δὲ αἰσθήσεως ἡ τῆς ὄψεως διαφέρει δύναμις τῷ σαφεστάτῃ εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μάλιστα αἰρούμεθα αὐτήν:	Τῆς δ' αἰσθήσεως ἡ τῆς ὄψεως διαφέρει δύναμις τῷ σαφεστάτῃ εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μάλιστα αἰρούμεθα αὐτήν:
186	ὥστε τὰ μὲν ἄλλα δεῖ πράττειν ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γιγνομένων ἀγαθῶν, τούτων δὲ αὐτῶν τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι τῶν ἐν <τῇ> ψυχῇ, τὴν δὲ ἀρετὴν τῆς φρονήσεως:	Ὅστε τὰ μὲν ἄλλα δεῖ πράττειν ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γιγνομένων ἀγαθῶν, τούτων δ' αὐτῶν τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι τῶν ἐν <τῇ> ψυχῇ, τὴν δ' ἀρετὴν τῆς φρονήσεως:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
57t/2 - 57t/6	2/17/80/4/ - 2/17/80/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
58t/15 - 58t/17	2/17/87/1/ - 2/17/87/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	90
40t/6 - 40t/11	2/17/53/5/ - 2/17/53/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
42t/9 - 42t/13	2/17/64/1/ - 2/17/64/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
43t/5 - 43t/7	2/17/68/1/ - 2/17/68/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
43t/14 - 43t/15	2/17/69/1/ - 2/17/69/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
44t/1 - 44t/4	2/17/71/2/ - 2/17/71/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
44t/9 - 44t/13	2/17/74/1/ - 2/17/74/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
44t/13 - 44t/15	2/17/75/1/ - 2/17/75/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
52t/12 - 52t/15	2/17/21/1/ - 2/17/21/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91

	Original Sentence	Reference
187	φαίνεται διττῶς λέγεσθαι τὸ ζῆν, τὸ μὲν κατὰ δύναμιν τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν:	Φαίνεται διττῶς λέγεσθαι τὸ ζῆν, τὸ μὲν κατὰ δύναμιν τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν:
188	ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ τὸ γινώσκειν, ἔν μὲν τὸ χρῆσθαι καὶ θεωρεῖν λέγομεν, ἔν δὲ τὸ κεκτηῖσθαι τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπιστήμην ἔχειν.	ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ τὸ γινώσκειν, ἔν μὲν τὸ χρῆσθαι καὶ θεωρεῖν λέγομεν, ἔν δὲ τὸ κεκτηῖσθαι τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπιστήμην ἔχειν.
189	οὐ γὰρ μόνον τὸ μᾶλλον λέγομεν καθ' ὑπεροχὴν ὧν ἂν εἰς ἡ λόγος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρότερον εἶναι τὸ δὲ ὕστερον, οἷον τὴν ὑγίαιαν τῶν ὑγιεινῶν μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι φαμεν, καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τὴν φύσιν αἰρετὸν τοῦ ποιητικοῦ.	Οὐ γὰρ μόνον τὸ μᾶλλον λέγομεν καθ' ὑπεροχὴν ὧν ἂν εἰς ἡ λόγος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρότερον εἶναι τὸ δ' ὕστερον, οἷον τὴν ὑγίαιαν τῶν ὑγιεινῶν μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι φαμεν, καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τὴν φύσιν αἰρετὸν τοῦ ποιητικοῦ:
190	Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν μερῶν τοῦτο συλλογίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης εὐδαιμονίας ἄνωθεν τὸ αὐτὸ κατασκευάσαι, λέγομεν διαρρήδην ὅτι διὴ ὡς ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν τὸ φιλοσοφεῖν, οὕτω καὶ πρὸς τὸ σπουδαῖον ἡμῖν ἢ φαῦλον εἶναι αὐτὸ διακεισθαι.	Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν μερῶν τοῦτο συλλογίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης εὐδαιμονίας ἄνωθεν τὸ αὐτὸ κατασκευάσαι, λέγομεν διαρρήδην ὅτι διὴ ὡς ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν τὸ φιλοσοφεῖν, οὕτω καὶ πρὸς τὸ σπουδαῖον ἡμᾶς ἢ φαύλους εἶναι αὐτὸ διακεισθαι:
191	ἄει γὰρ γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύσιν τῶν χειρόνων.	Ἄει γὰρ γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύσιν τῶν χειρόνων.
192	πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον:	πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον:
193	ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὄρος ἀκριβέστερος τῶν ἀγαθῶν πλὴν ὁ φρόνιμος	Ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὄρος ἀκριβέστερος τῶν ἀγαθῶν πλὴν ὁ φρόνιμος
194	οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλακίς κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν.	οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλακίς κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν.
195	παντὶ διὴ οὖν τοῦτο γε πρόδηλον, ὡς οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο ζῆν ἔχων τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεστηκῶς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς † ζῶειν χαίρων, ὡσπερ ἔνιοι τῶν παραφρονούντων διάγουσιν.	Παντὶ διὴ οὖν τοῦτο γε πρόδηλον, ὡς οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο ζῆν ἔχων τὴν [μεγίστην ἀπ'] <ἐξ> ἀνθρώπων οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεστηκῶς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς διώκειν χαίρων, ὡσπερ ἔνιοι τῶν παραφρονούντων διάγουσιν.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
56t/15 - 56t/16	2/17/79/1/ - 2/17/79/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
56t/19 - 56t/22	2/17/79/4/ - 2/17/79/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
57t/12 - 57t/16	2/17/82/1/ - 2/17/82/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
59t/19 - 59t/23	2/17/93/1/ - 2/17/93/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	91
38t/3 - 38t/5	2/17/33/1/ - 2/17/33/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
39t/13 - 39t/15	2/17/38/2/ - 2/17/38/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
39t/16 - 39t/18	2/17/39/1/ - 2/17/39/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
40t/4 - 40t/6	2/17/53/3/ - 2/17/53/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
45t/6 - 45t/11	2/17/98/1/ - 2/17/98/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92

	Original Sentence	Reference
196	πάνυ γάρ ἡ σύζευξις τοιοῦτω τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς.	Πάνυ γάρ ἡ σύζευξις τοιοῦτω τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς.
197	ζῶων γάρ καὶ φυτῶν αἰτία φύσις, καὶ κατὰ φύσιν γίνεταί πάντα τὰ τοιαῦτα.	ζῶων γάρ καὶ φυτῶν αἰτία φύσις, καὶ κατὰ φύσιν γίνεταί πάντα τὰ τοιαῦτα.
198	συμβαίη μὲν γάρ ἄν καὶ ἀπὸ τύχης τι ἀγαθόν, οὐ μὴν ἀλλὰ κατὰ γε τὴν τύχην καὶ καθόσον ἀπὸ τύχης οὐκ ἀγαθόν, ἀόριστον δ' αἰεὶ τὸ γιγνόμενόν ἐστι κατ' αὐτήν.	συμβαίη μὲν γάρ ἄν καὶ ἀπὸ τύχης τι ἀγαθόν, οὐ μὴν ἀλλὰ γε κατὰ τὴν τύχην καὶ καθόσον ἀπὸ τύχης οὐκ ἀγαθόν, ἀόριστον δ' αἰεὶ τὸ γιγνόμενόν ἐστι κατ' αὐτήν.
199	τὰ μὲν γάρ ἔοικεν αὐτῇ δύνασθαι δι' αὐτῆς ἢ φύσις ἐπιτελεῖν καὶ βοηθείας οὐδὲν δεῖσθαι, τὰ δὲ μόλις καὶ παντελῶς ἀδυνατεῖν, οἷον αὐτίκα καὶ περὶ τὰς γενέσεις:	τὰ μὲν γάρ ἔοικεν αὐτῇ δύνασθαι δι' αὐτῆς ἢ φύσις ἐπιτελεῖν καὶ βοηθείας οὐδὲν δεῖσθαι, τὰ δὲ μόλις ἢ παντελῶς ἀδυνατεῖν, οἷον αὐτίκα καὶ περὶ τὰς γενέσεις:
200	εἰ τοίνυν παντὸς αἰεὶ τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἔνεκα γάρ τοῦ τέλους πάντα γίνεταί τὰ γιγνόμενα, τὸ δ' οὐ ἔνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ φύσιν τοῦτ' ἐστὶν ὃ κατὰ τὴν γένεσιν πέφυκεν ὑστατον ἐπιτελεῖσθαι περαινομένης τῆς γενέσεως συνεχῶς:	Εἰ τοίνυν παντὸς αἰεὶ τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἔνεκα γάρ τοῦ τέλους πάντα γίνεταί τὰ γιγνόμενα, τὸ δ' οὐ ἔνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ φύσιν τοῦτ' ἐστὶν ὃ κατὰ τὴν γένεσιν πέφυκεν ὑστατον ἐπιτελεῖσθαι περαινομένης τῆς γενέσεως συνεχῶς:
201	τοῦτο δ' οὐχ οἷόν τε μὴ φιλοσοφήσαντα δύνασθαι ποιεῖν μηδὲ γνωρίσαντα τὴν ἀλήθειαν.	Τοῦτο δ' οὐχ οἷόν τε μὴ φιλοσοφήσαντα [δύνασθαι] ποιεῖν μηδὲ γνωρίσαντα τὴν ἀλήθειαν:
202	πᾶσα φύσις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐθὲν μὲν εἰκῆ ποιεῖ, ἔνεκα δὲ τίνος πάντα, καὶ μᾶλλον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ εἰκῆ ἐξορίσασα πεφρόντικεν ἤπερ αἱ τέχναι, ὅτι καὶ φύσεως αἱ τέχναι ἦσαν μμήματα.	Πᾶσα φύσις <οὐν> ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐθὲν μὲν εἰκῆ ποιεῖ, ἔνεκα δὲ τίνος πάντα, καὶ μᾶλλον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ εἰκῆ ἐξορίσασα πεφρόντικεν ἤπερ αἱ τέχναι, ὅτι καὶ φύσεως αἱ τέχναι ἦσαν μμήματα.
203	ᾧστε τὸ ἀγαθὸν καὶ τίμιον ἐν ταῖς κατὰ σοφίαν θεωρίαις, θεωρίας δὲ οὐ δήπου πάλιν ταῖς τυχοῦσαις:	ᾧστε τὸ ἀγαθὸν καὶ τίμιον ἐν ταῖς κατὰ σοφίαν θεωρίαις, θεωρίας δ' οὐ δήπου πάλιν ταῖς τυχοῦσαις:
204	διὸ καὶ τὸ θαρρεῖν ἐξ ὅλης τῆς γνώμης ἐν τούτῳ διατελοῦντα ἔνεστι τῷ βίῳ.	διὸ καὶ τὸ θαρρεῖν ἐξ ὅλης τῆς γνώμης ἐν τούτῳ διατελοῦντ' ἔνεστι τῷ βίῳ.]
205	βέλτιον δὲ οὐδὲν ἔχομεν λέγειν ἔργον τῆς διανοίας ἢ τοῦ διανοουμένου τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀληθείας.	βέλτιον δ' οὐδὲν ἔχομεν λέγειν ἔργον τῆς διανοίας ἢ τοῦ διανοουμένου τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀληθείας.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
48t/2 - 48t/3	2/17/107/1/ - 2/17/107/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
49t/6 - 49t/8	2/17/11/3/ - 2/17/11/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
49t/22 - 49t/25	2/17/12/9/ - 2/17/12/11/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
50t/2 - 50t/5	2/17/13/4/ - 2/17/13/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
51t/16 - 51t/20	2/17/17/1/ - 2/17/17/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
55t/6 - 55t/7	2/17/48/1/ - 2/17/48/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	92
34t/5 - 34t/9	2/17/23/1/ - 2/17/23/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
35t/9 - 35t/11	2/17/27/4/ - 2/17/27/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
18 - 20	2/17/30/4/ - 2/17/30/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
42t/20 - 42t/22	2/17/65/6/ - 2/17/65/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93

	Original Sentence	Reference
206	Ἄνωθεν δὲ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως βουλήματος ἐπὶ τὴν αὐτὴν προτροπὴν προχωροῦμεν οὕτωςί.	[Ἄνωθεν δ' ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως βουλήματος ἐπὶ τὴν αὐτὴν προτροπὴν προχωροῦμεν οὕτωςί.]
207	τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τύχης γιγνομένων οὐδὲν ἕνεκά του γίγνεται, οὐδ' ἔστι τι τέλος αὐτοῖς:	Τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τύχης γιγνομένων οὐδὲν ἕνεκά του γίγνεται, οὐδ' ἔστι τι τέλος αὐτοῖς:
208	καὶ τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν τὰ τε ὄργανα καὶ τοὺς λογισμοὺς τοὺς ἀκριβεστάτους οὐκ ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων λαβόντες σχεδὸν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων καὶ πολλοστῶν, τοὺς τε λόγους ἐξ ἐμπειρίας λαμβάνουσι:	καὶ τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν τὰ τ' ὄργανα καὶ τοὺς λογισμοὺς τοὺς ἀκριβεστάτους οὐκ ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων λαβόντες σχεδὸν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων καὶ πολλοστῶν, τοὺς δὲ λόγους ἐξ ἐμπειρίας λαμβάνουσι:
209	ἔστι μὲν οὖν θεωρητικὴ ἡδε ἢ ἐπιστήμη, παρέχει δ' ἡμῖν τὸ δημιουργεῖν κατ' αὐτὴν ἅπαντα.	Ἔστι μὲν οὖν θεωρητικὴ ἡδε ἢ ἐπιστήμη, παρέχει δ' ἡμῖν τὸ δημιουργεῖν κατ' αὐτὴν ἅπαντα.
210	καίτοι τόν γε λόγον ὀρώμεν ὡς οὐχ ἧ ἔστι κατηγορούμενος ἀμφοῖν, ὅτι ἀγαθὸν ἐκάτερον ἐπὶ τε τῶν ὠφελίμων καὶ τῆς ἀρετῆς.	καίτοι τόν γε λόγον ὀρώμεν ὡς οὐχ ἧ ἔστι κατηγορούμενος ἀμφοῖν, ὅτι ἀγαθὸν ἐκάτερον ἐπὶ τε τῶν ὠφελίμων καὶ τῆς ἀρετῆς.
211	ἔστι δὴ καὶ ψυχῆς ἧτοι μόνον ἢ μάλιστα πάντων ἔργον τὸ διανοεῖσθαι τε καὶ λογίζεσθαι.	Ἔστι δὴ καὶ ψυχῆς ἧτοι μόνον ἢ μάλιστα πάντων ἔργον τὸ διανοεῖσθαι τε καὶ λογίζεσθαι.
212	τὸ ζῆν ἄρα ἡδέως καὶ τὸ χαίρειν ὡς ἀληθῶς ἧτοι μόνοις ἢ μάλιστα ὑπάρχει τοῖς φιλοσόφοις.	τὸ ζῆν ἄρα ἡδέως καὶ τὸ χαίρειν ὡς ἀληθῶς ἧτοι μόνοις ἢ μάλιστα ὑπάρχει τοῖς φιλοσόφοις.
213	ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τὸ χαίρειν τὰς ἀληθεῖς καὶ ἀγαθὰς ἡδονὰς φιλοσοφητέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσιν.	[Ἔστε καὶ δι' αὐτὸ τὸ χαίρειν τὰς ἀληθεῖς καὶ ἀγαθὰς ἡδονὰς φιλοσοφητέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσιν].
214	οὐκοῦν εἴτε φρόνησις ἐστὶ, φανερόν ὅτι μόνοις ἂν ὑπάρχοι τοῖς φιλοσόφοις τὸ ζῆν εὐδαμόνως, εἴτε ἀρετὴ ψυχῆς ἢ τὸ χαίρειν, κἂν οὕτως ἢ μόνοις ἢ μάλιστα πάντων:	Οὐκοῦν εἴτε φρόνησις ἐστὶ, φανερόν ὅτι μόνοις ἂν ὑπάρχοι τοῖς φιλοσόφοις τὸ ζῆν εὐδαμόνως, εἴτ' ἀρετὴ ψυχῆς ἢ τὸ χαίρειν, κἂν οὕτως ἢ μόνοις ἢ μάλιστα πάντων:
215	χρωμένων δὴ τῶν πράξεων τῇ διανοίᾳ, κἂν αὐτὸς ὑποβάλλῃ τὸ συμφέρον καὶ ταύτῃ ἡγήται, ἀλλ' ἔπειτα γε ταύτης καὶ δεῖται γε καὶ τοῦ διακονήσαντος σώματος καὶ ἀναπίμπλαται γε καὶ τῆς τύχης, ὑπὲρ ὧν ἀποδίδωσι τὰς πράξεις ὧν ὁ νοῦς κύριος, καὶ διὰ σώματος αἰ πολλάί.	Χρωμένων δὴ τῶν πράξεων τῇ διανοίᾳ, κἂν αὐτὸς ὑποβάλλῃ τὸ συμφέρον καὶ ταύτῃ ἡγήται, ἀλλ' ἔπειτα γε ταύτης καὶ δεῖται γε καὶ τοῦ διακονήσαντος σώματος καὶ ἀναπίμπλαται γε καὶ τῆς τύχης, † ὑπὲρ ὧν ἀποδίδωσι τὰς πράξεις ὧν ὁ νοῦς κύριος, καὶ διὰ σώματος αἰ πολλάί †.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
49t/1 - 49t/3	2/17/10/1/ - 2/17/10/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
49t/11 - 49t/12	2/17/12/1/ - 2/17/12/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
55t/7 - 55t/12	2/17/48/2/ - 2/17/48/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
56t/2 - 56t/4	2/17/51/1/ - 2/17/51/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
57t/17 - 57t/19	2/17/82/4/ - 2/17/82/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
58t/3 - 58t/5	2/17/85/1/ - 2/17/85/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
59t/11 - 59t/13	2/17/91/4/ - 2/17/91/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
59t/17 - 59t/18	2/17/92/1/ - 2/17/92/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
60t/1 - 60t/4	2/17/95/1/ - 2/17/95/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	93
34t/27 - 35t/5	2/17/26/1/ - 2/17/26/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94

	Original Sentence	Reference
216	ὥστε τῶν διανοήσεων αἰ δι' αὐτὸ ψιλὸν τὸ θεωρεῖν αἰρεταὶ τιμώτεροι καὶ κρείττους τῶν πρὸς ἄλλα χρησίων:	Ὅστε τῶν διανοήσεων αἰ δι' αὐτὸ ψιλὸν τὸ θεωρεῖν αἰρεταὶ τιμώτεροι καὶ κρείττους τῶν πρὸς ἄλλα χρησίων:
217	οὐ γὰρ πᾶσα ἀπλῶς κατάληψις τίμιον, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀρχοντος σοφοῦ ὄντος καὶ τῆς ἐν τῷ παντὶ ἀρχῆς, αὕτη καὶ σοφία σύννοικος καὶ οἰκείως ἂν ὑποκέοιτο.	[οὐ γὰρ πᾶσα ἀπλῶς κατά ληψις τίμιον, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀρχοντος σοφοῦ ὄντος καὶ τῆς ἐν τῷ παντὶ ἀρχῆς, αὕτη καὶ σοφία σύννοικος καὶ οἰκείως ἂν ὑποκέοιτο.]
218	ἔτι τοίνυν ἄλλαι μὲν εἰσιν αἰ ποιοῦσαι ἕκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ πλεονεκτημάτων ἐπιστήμαι, ἄλλαι δὲ αἰ χρώμεναι ταύταις, καὶ ἄλλαι μὲν αἰ ὑπηρετοῦσαι, ἕτεροι δὲ αἰ ἐπιτάττουσαι, ἐν αἷς ἐστὶν ὡς ἂν ἡγεμονικωτέροις ὑπαρχούσαις τὸ κυρίως ὄν ἀγαθόν.	Ἔτι τοίνυν ἄλλαι μὲν εἰσιν αἰ ποιοῦσαι ἕκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ πλεονεκτημάτων ἐπιστήμαι, ἄλλαι δ' αἰ χρώμεναι ταύταις, καὶ ἄλλαι μὲν αἰ ὑπηρετοῦσαι, ἕτεροι δ' αἰ ἐπιτάττουσαι, ἐν αἷς ἐστὶν ὡς ἂν ἡγεμονικωτέροις ὑπαρχούσαις τὸ κυρίως ὄν ἀγαθόν.
219	εἰ τοίνυν μόνῃ ἡ τοῦ κρίνειν ἔχουσα τὴν ὀρθότητα καὶ ἡ τῷ λόγῳ χρωμένη καὶ ἡ τὸ ὅλον ἀγαθὸν θεωροῦσα, ἣτις ἐστὶ φιλοσοφία, χρῆσθαι πᾶσι καὶ ἐπιτάττειν κατὰ φύσιν δύναται, φιλοσοφητέον ἐκ παντὸς τρόπου, ὡς μόνης φιλοσοφίας τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀναμάρτητον ἐπιτακτικὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ περιεχοῦσης.	εἰ τοίνυν μόνῃ ἡ τοῦ κρίνειν ἔχουσα τὴν ὀρθότητα καὶ ἡ τῷ λόγῳ χρωμένη καὶ ἡ τὸ ὅλον ἀγαθὸν θεωροῦσα, ἣτις ἐστὶ φιλοσοφία, χρῆσθαι πᾶσιν καὶ ἐπιτάττειν κατὰ φύσιν δύναται, [φιλοσοφητέον ἐκ παντὸς τρόπου,] ὡς μόνης φιλοσοφίας τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀναμάρτητον ἐπιτακτικὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ περιεχοῦσης.
220	τὸ γὰρ γνωστικὸν μέρος καὶ χωρὶς καὶ συγκείμενον βέλτιόν ἐστι πάσης τῆς ψυχῆς, τούτου δὲ ἐπιστήμη ἀρετῆ.	τὸ γὰρ γνωστικὸν μέρος καὶ χωρὶς καὶ συγκείμενον βέλτιόν ἐστι πάσης τῆς ψυχῆς, τούτου δ' ἐπιστήμη ἀρετῆ.
221	διὸ καὶ μάλιστα τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς, αὐτοὺς φαμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους:	διὸ καὶ μάλι στα τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς, αὐτοὺς φαμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως, καὶ σέβεσθαι πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους:
222	ὅσα γὰρ μῆτε διὰ τέχνην μῆτε διὰ φύσιν μῆτ' ἐξ ἀνάγκης γίνεταί, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην γίνεσθαι φαμεν.	ὅσα γὰρ μῆτε διὰ τέχνην μῆτε διὰ φύσιν μῆτ' ἐξ ἀνάγκης γίνεταί, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην γίνεσθαι φαμεν.
223	ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τῶν ὀργάνων ταῦτα διαφέρει πάντων, οὕτω καὶ νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος.	ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τῶν ὀργάνων ταῦτα διαφέρει πάντων, οὕτω καὶ νόμος† κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος.
224	οὐκοῦν τὸ ζῆν ἀποδίδομεν τῷ μὲν ἐγρηγορότι μᾶλλον ἢ τῷ καθεύδοντι, τῷ φρονούντι δὲ ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον, τὴν δ' ἀπὸ ζωῆς ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς χρήσεως γιγνομένην φαμὲν εἶναι τῆς ψυχῆς:	Οὐκοῦν τὸ ζῆν ἀποδίδομεν τῷ μὲν ἐγρηγορότι μᾶλλον ἢ τῷ καθεύδοντι, τῷ φρονούντι δ' ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον, τὴν δ' ἀπὸ ζωῆς ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς χρήσεως γιγνομένην φαμὲν εἶναι τῆς ψυχῆς:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
35t/5 - 35t/7	2/17/27/1/ - 2/17/27/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
35t/11 - 35t/14	2/17/27/5/ - 2/17/27/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
37t/11 - 37t/16	2/17/9/1/ - 2/17/9/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
37t/16 - 37t/22	2/17/9/4/ - 2/17/9/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
43t/3 - 43t/5	2/17/67/3/ - 2/17/67/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
46t/11 - 46t/14	2/17/102/3/ - 2/17/102/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
49t/9 - 49t/11	2/17/11/5/ - 2/17/11/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
55t/4 - 55t/6	2/17/47/7/ - 2/17/47/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
59t/3 - 59t/6	2/17/90/1/ - 2/17/90/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94

	Original Sentence	Reference
225	οὐκοῦν τὴν εὐδαιμονίαν τιθέμεθα ἥτοι φρόνησιν εἶναι καὶ τινα σοφίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἢ τὸ μάλιστα χαίρειν <ἢ> πάντα ταῦτα.	Οὐκοῦν τὴν εὐδαιμονίαν τιθέμεθα ἥτοι φρόνησιν εἶναι καὶ τινα σοφίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἢ τὸ μάλιστα χαίρειν <ἢ> πάντα ταῦτα.
226	νοήσεως οὖν καὶ νοῦ <ἔνεκα> πάντα αἰρετὰ τοῖς ἀνθρώποις, εἴπερ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ψυχῆς ἔνεκα αἰρετὰ, νοῦς δὲ τὸ βέλτιστον τῶν κατὰ ψυχὴν μόνον, τοῦ δὲ βελτίστου τὰ ἄλλα συνέστηκε χάριν.	νοήσεως οὖν καὶ νοῦ <ἔνεκα> πάνθ' αἰρετὰ τοῖς ἀνθρώποις, εἴπερ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ψυχῆς ἔνεχ' αἰρετὰ, νοῦς δὲ τὸ βέλτιστον τῶν κατὰ ψυχὴν [μόνον], τοῦ δὲ βελτίστου τὰ ἄλλα συνέστηκε χάριν.
227	αἰσθήσεως μὲν οὖν καὶ νοῦ ἀφαιρεθεὶς ἄνθρωπος φυτῶ γίγνεται παραπλήσιος, νοῦ δὲ μόνου ἀφηρημένος ἐκθηριούται, ἀλογίας δὲ ἀφαιρεθεὶς μένων δ' ἐν τῷ νῷ ὁμοιοῦται θεῷ.	Αἰσθήσεως μὲν οὖν καὶ νοῦ ἀφαιρεθεὶς ἄνθρωπος φυτῶ γίγνεται παραπλήσιος, νοῦ δὲ μόνου ἀφηρημένος ἐκθηριούται, ἀλογίας δ' ἀφαιρεθεὶς μένων δ' ἐν τῷ νῷ ὁμοιοῦται θεῷ.
228	ὅτι μὲν οὖν τὰς περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμης δυνατοὶ λαβεῖν ἔσμεν, ῥάδιον ἐπιδειξαι.	Ὅτι μὲν οὖν τὰς περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμης δυνατοὶ λαβεῖν ἔσμεν, ῥάδιον ἐπιδειξαι.
229	ὥστε εἴπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἄμεινον (ἀρχικώτερον γὰρ τὴν φύσιν ἐστί), περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰσὶν ἰατρικὴ τε καὶ γυμναστικὴ (ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμης τίθεμεν καὶ κεκτήσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν), δηλον ὅτι καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς ἐστί τις ἐπιμέλεια καὶ τέχνη, καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἔσμεν, εἴπερ γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γνῶναι χαλεπωτέρων.	Ὅστ' εἴπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἄμεινον (ἀρχικώτερον γὰρ τὴν φύσιν ἐστί), περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰσὶν ἰατρικὴ τε καὶ γυμναστικὴ (ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμης τίθεμεν καὶ κεκτήσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν), δηλον ὅτι καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς ἐστί τις ἐπιμέλεια καὶ τέχνη, καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἔσμεν, εἴπερ γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γνῶναι χαλεπωτέρων.
230	εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτε ἀριθμὸς εἴτε ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι γινώσκειν ἐκείνας ἀγνοοῦντας:	Εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτ' ἀριθμὸς εἴτ' ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύνατον τῶν ἄλλων τι γινώσκειν ἐκείνας ἀγνοοῦντας:
231	οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εἴπερ ἐστὶν ἡ μὲν φιλοσοφία, καθάπερ οἴομεθα, κτήσις τε καὶ χρήσις σοφίας, ἡ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν:	Οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εἴπερ ἐστὶν ἡ μὲν φιλοσοφία, καθάπερ οἴομεθα, κτήσις τε καὶ χρήσις σοφίας, ἡ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν:
232	οὐδὲ γὰρ δεόνται πρὸς τὴν ἐργασίαν ὀργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις ἂν θῆ τῆς οἰκουμένης τὴν διάνοιαν, ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ παρούσης ἄπτεται τῆς ἀληθείας.	οὐδὲ γὰρ δεόνται πρὸς τὴν ἐργασίαν ὀργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις ἂν θῆ τῆς οἰκουμένης τὴν διάνοιαν, ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ παρούσης ἄπτεται τῆς ἀληθείας.
233	οὐκοῦν ἀποδέδεικται καὶ ὅτι δυνατὸν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ κτήσασθαι ῥάδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἔνεκα προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἀξίον.	Οὐκοῦν ἀποδέδεικται καὶ ὅτι δυνατὸν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ κτήσασθαι ῥάδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἔνεκα προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἀξίον.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
59t/26 - 60t/1	2/17/94/1/ - 2/17/94/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	94
34t/19 - 34t/22	2/17/24/2/ - 2/17/24/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
35t/14 - 35t/18	2/17/28/1/ - 2/17/28/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
37t/26 - 38t/3	2/17/32/1/ - 2/17/32/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
38t/14 - 38t/22	2/17/34/1/ - 2/17/34/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
39t/4 - 39t/6	2/17/36/1/ - 2/17/36/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
40t/1 - 40t/4	2/17/53/1/ - 2/17/53/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
40t/25 - 41t/2	2/17/56/4/ - 2/17/56/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
41t/2 - 41t/5	2/17/57/1/ - 2/17/57/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95

	Original Sentence	Reference
234	ἔτι τοίνυν τὸ μὲν ἔστι ψυχὴ τῶν ἐν ἡμῖν τὸ δὲ σῶμα, καὶ τὸ μὲν ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ὑπόκειται ὡς ὄργανον.	Ἔτι τοίνυν τὸ μὲν ἔστι ψυχὴ τῶν ἐν ἡμῖν τὸ δὲ σῶμα, καὶ τὸ μὲν ἄρχει τὸ δ' ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ὑπόκειται ὡς ὄργανον.
235	τῆς δὲ ψυχῆς τὸ μὲν λόγος ἐστὶν ὅπερ κατὰ φύσιν ἄρχει καὶ κρίνει περὶ ἡμῶν, τὸ δ' ἔπεται τε καὶ πέφυκεν ἄρχεσθαι.	Τῆς δὲ ψυχῆς τὸ μὲν λόγος ἐστὶν (ὅπερ κατὰ φύσιν ἄρχει καὶ κρίνει περὶ ἡμῶν), τὸ δ' ἔπεται τε καὶ πέφυκεν ἄρχεσθαι:
236	οὐκοῦν τῆς φρονήσεως, ἣν φαμεν δύναμιν εἶναι τοῦ κυριωτάτου τῶν ἐν ἡμῖν, οὐκ ἔστιν αἰρετώτερον οὐδέν, ὡς ἕξις πρὸς ἕξιν κρίνεσθαι:	Οὐκοῦν τῆς φρονήσεως, ἣν φαμεν δύναμιν εἶναι τοῦ κυριωτάτου τῶν ἐν ἡμῖν, οὐκ ἔστιν αἰρετώτερον οὐδέν, ὡς ἕξις πρὸς ἕξιν κρίνεσθαι:
237	ἔτι εἰ τις ἀγαπᾷ τόδε τι διὰ τὸ συμβεβηκέναι ἕτερον αὐτῷ τι, δῆλον ὅτι μᾶλλον οὗτος βουλήσεται ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει τοῦτο:	Ἔτι εἰ τις ἀγαπᾷ τόδε τι διὰ τὸ συμβεβηκέναι ἕτερον αὐτῷ τι, δῆλον ὅτι μᾶλλον οὗτος βουλήσεται ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει τοῦτο:
238	διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν καὶ τὸ ἐργηγορέναι πλὴν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολλακίς ἀληθεύειν, καθεύδοντας δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι:	διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν καὶ τὸ ἐργηγορέναι πλὴν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολλακίς ἀληθεύειν, καθεύδοντας δ' αἰεὶ διεψεῦσθαι:
239	ἰσχύς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος γέλωσ ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ἄξια, κάλλος τε παρὰ τὸ μηδὲν ὄραν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον.	ἰσχύς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος γέλωσ ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ἄξια, ἄκάλλος τε ἄρα παρὰ τὸ μηδὲν ὄραν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον.
240	οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις, πλὴν ἐκεῖνο γε μόνον ἄξιον σπουδῆς, ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως:	Οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις πλὴν ἐκεῖνο γε μόνον ἄξιον σπουδῆς, ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως:
241	μιμεῖται γὰρ οὐ τὴν τέχνην ἢ φύσιν ἀλλὰ αὐτὴ τὴν φύσιν, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῷ βοηθεῖν καὶ τὰ παραλειπόμενα τῆς φύσεως ἀναπληροῦν.	μιμεῖται γὰρ οὐ τὴν τέχνην ἢ φύσιν ἀλλὰ αὐτὴ τὴν φύσιν, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῷ βοηθεῖν καὶ τὰ παραλειπόμενα τῆς φύσεως ἀναπληροῦν.
242	εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, ἀπὸ ταύτης ἠκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γένεσιν ἅπασαν ἕνεκά του γίνεσθαι.	Εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, ἀπὸ ταύτης ἠκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γένεσιν ἅπασαν ἕνεκά του γίνεσθαι.
243	οὐκοῦν ταυτόν ἐστιν οὗ ἕνεκα γέγονέ τι καὶ οὗ ἕνεκα δεῖ γεγονέναι:	οὐκοῦν ταυτόν ἐστιν οὗ ἕνεκα γέγονέ τι καὶ οὗ ἕνεκα δεῖ γεγονέναι:
244	καλῶς ἄρα κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας εἴρηκεν ὡς ἐπὶ τὸ γνῶναι τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν.	Καλῶς ἄρα κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας εἴρηκεν ὡς ἐπὶ τὸ γνῶναι τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
41t/15 - 41t/18	2/17/59/1/ - 2/17/59/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
41t/20 - 41t/22	2/17/60/1/ - 2/17/60/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
43t/1 - 43t/3	2/17/67/1/ - 2/17/67/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
43t/27 - 44t/1	2/17/71/1/ - 2/17/71/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
46t/4 - 46t/6	2/17/101/3/ - 2/17/101/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
47t/10 - 47t/12	2/17/104/4/ - 2/17/104/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
48t/9 - 48t/11	2/17/108/1/ - 2/17/108/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
49t/28 - 50t/2	2/17/13/2/ - 2/17/13/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
50t/12 - 50t/14	2/17/14/1/ - 2/17/14/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
50t/24 - 50t/25	2/17/15/4/ - 2/17/15/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
52t/6 - 52t/8	2/17/20/1/ - 2/17/20/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95

	Original Sentence	Reference
245	ἴδοι δ' ἄν τις ὅτι παντὸς μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἴ τις ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῆ διανοία κομίσειεν.	Ἴδοι δ' ἄν τις ὅτι παντὸς μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἴ τις ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῆ διανοία κομίσειεν.
246	ὥσπερ γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὡς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν, ἐν Ἄιδου κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως ἐν μακάρων νήσοις, ὡς ἔοικεν.	ὥσπερ γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὡς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν, ἐν Ἄιδου κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτως τῆς φρονήσεως ἐν μακάρων νήσοις, ὡς ἔοικεν.
247	ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἔνεκα τῆς θεᾶς ἀποδηοῦμεν, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὡς ληψόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσθέντες, πολλὰς τε ἄλλας θεᾶς ἐλοίμεθα <ἄν> ἀντὶ πολλῶν χρημάτων:	ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἔνεκα τῆς θεᾶς ἀποδηοῦμεν, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὡς ληψόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσθέντες, πολλὰς τ' ἄλλας θεᾶς ἐλοίμεθ' <ἄν> ἀντὶ πολλῶν χρημάτων:
248	οἱ μὲν γὰρ τῆς τοῦ σώματος ἀρετῆς εἰσι δημιουργοὶ μόνον, οἱ δὲ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες καὶ περὶ πόλεως εὐδαιμονίας καὶ κακοδαιμονίας διδάξεν προσποιούμενοι πολὺ δὴ μᾶλλον προσδέονται φιλοσοφίας.	οἱ μὲν γὰρ τῆς τοῦ σώματος ἀρετῆς εἰσι δημιουργοὶ μόνον, οἱ δὲ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες καὶ περὶ πόλεως εὐδαιμονίας καὶ κακοδαιμονίας διδάξεν προσποιούμενοι πολὺ δὴ μᾶλλον προσδέονται φιλοσοφίας.
249	καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις ταῖς δημιουργικαῖς ἀπὸ τῆς φύσεως εὐρηται τὰ βέλτιστα τῶν ὀργάνων, οἷον ἐν τεκτονικῇ στάθμῃ καὶ κανὼν καὶ τόρνος † τὰ μὲν ὕδατι καὶ φωτὶ καὶ ταῖς ἀυγαῖς τῶν ἀκτίνων ληφθέντων, πρὸς ἃ κρίνοντες τὸ κατὰ τὴν αἴσθησιν ἰκανῶς εὐθὺ καὶ λείον βασανίζομεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν πολιτικὸν ἔχειν τινὰς ὄρους δεῖ ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀληθείας, πρὸς οὓς κρινεῖ τί δίκαιον καὶ τί καλὸν καὶ τί συμφέρον.	Καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις ταῖς δημιουργικαῖς ἀπὸ τῆς φύσεως εὐρηται τὰ βέλτιστα τῶν ὀργάνων, οἷον ἐν τεκτονικῇ στάθμῃ καὶ κανὼν καὶ τόρνος_τὰ μὲν ὕδατι τὰ δὲ φωτὶ καὶ ταῖς ἀυγαῖς τῶν ἀκτίνων ληφθέντων_πρὸς ἃ κρίνοντες τὸ κατὰ τὴν αἴσθησιν ἰκανῶς εὐθὺ καὶ λείον βασανίζομεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν πολιτικὸν ἔχειν τινὰς ὄρους δεῖ ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀληθείας, πρὸς οὓς κρινεῖ τί δίκαιον καὶ τί καλὸν καὶ τί συμφέρον.
250	οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ διψῶντά τινα μὴδ' οἶψο χαίρει πόματι προσφερόμενον πίνοντα χαίρειν, μὴ τῷ πίνειν ἀλλὰ τῷ συμβαίνειν ἅμα θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι καθήμενον.	οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ διψῶντά τινα μὴδ' οἶψο χαίρει πόματι προσφερόμενον πίνοντα χαίρειν, μὴ τῷ πίνειν ἀλλὰ τῷ συμβαίνειν ἅμα θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι καθήμενον.
251	Ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις διαλεγόμεθα, ἀλλ' οὐχὶ τοῖς τὴν θεῖαν μοῖραν τῆς ζωῆς πρόχειρον ἔχουσι, δεῖ συμμιγνύναι ταῖς τοιαύταις παρακλήσεσι τὰς πρὸς τὸν πολιτικὸν καὶ πρακτικὸν βίον προτροπὰς.	[Ἐπεὶ δ' ἀνθρώποις διαλεγόμεθα, ἀλλ' οὐχὶ τοῖς τὴν θεῖαν μοῖραν τῆς ζωῆς πρόχειρον ἔχουσι, δεῖ συμμιγνύναι ταῖς τοιαύταις παρακλήσεσι τὰς πρὸς τὸν πολιτικὸν καὶ πρακτικὸν βίον προτροπὰς.
252	ἔτι δὲ τὸ πάντας φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν ἀφεμένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον ὅτι μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεῖα γίνεται:	Ἔτι δὲ τὸ πάντας φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν ἀφεμένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον ὅτι μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεῖα γίνεται:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
53t/2 - 53t/4	2/17/43/1/ - 2/17/43/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
53t/12 - 53t/15	2/17/43/8/ - 2/17/43/10/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
53t/19 - 53t/25	2/17/44/3/ - 2/17/44/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
54t/18 - 54t/22	2/17/46/7/ - 2/17/46/10/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
54t/22 - 55t/3	2/17/47/1/ - 2/17/47/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
58t/18 - 58t/21	2/17/88/2/ - 2/17/88/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	95
27 - 37t/2	2/17/7/1/ - 2/17/7/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
40t/20 - 40t/23	2/17/56/1/ - 2/17/56/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96

	Original Sentence	Reference
253	τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐστὶν αἰρετὸν καθ' αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις (οὐδὲ γὰρ ζῆν δυνατὸν ὡς ἀνθρώποις ἄνευ τούτων), χρήσιμόν τε εἰς τὸν βίον ὑπάρχει:	τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐστὶν αἰρετὸν καθ' αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις (οὐδὲ γὰρ ζῆν δυνατὸν ὡς ἀνθρώποις ἄνευ τούτων), χρήσιμόν τ' εἰς τὸν βίον ὑπάρχει:
254	εἰ δ' ἐστὶν ἐκ πλειόνων δυνάμεων συμπεφυκός, δηλὸν ἐστὶν ὡς ἀφ' οὗ πλείω πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι, αἰεὶ τούτων τὸ βέλτιστον ἔργον ἐστίν, οἷον ἰατρικοῦ ὑγεία καὶ κυβερνήτου σωτηρία.	εἰ δ' ἐστὶν ἐκ πλειόνων δυνάμεων συμπεφυκός, δηλὸν ἐστὶν ὡς ἀφ' οὗ πλείω πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι, αἰεὶ τούτων τὸ βέλτιστον <τὸ> ἔργον ἐστίν, οἷον ἰατρικοῦ ὑγεία καὶ κυβερνήτου σωτηρία.
255	ὅταν γὰρ δυοῖν ὄντων θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν ᾗ, βέλτιόν ἐστι τοῦτο καὶ μᾶλλον αἰρετὸν δι' ὅπερ αἰρετόν ἐστι καὶ θάτερον, οἷον ἡδονὴ μὲν τῶν ἡδέων, ὑγεία δὲ τῶν ὑγιεινῶν:	ὅταν γὰρ δυοῖν ὄντων θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν ᾗ, βέλτιόν ἐστι τοῦτο καὶ μᾶλλον αἰρετὸν δι' ὅπερ αἰρετόν ἐστι καὶ θάτερον, οἷον ἡδονὴ μὲν τῶν ἡδέων, ὑγεία δὲ τῶν ὑγιεινῶν:
256	τὸ φρονεῖν ἄρα καὶ τὸ θεωρεῖν ἔργον τῆς ἀρετῆς ἐστὶ καὶ τοῦτο πάντων ἐστὶν αἰρετώτατον τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ οἶμαι καὶ τὸ τοῖς ὄμμασιν ὄραν, ὃ καὶ ἔλοιτό τις ἂν ἔχειν, εἰ καὶ μὴ τι μέλλοι γίνεσθαι δι' αὐτὸ παρ' αὐτὴν τὴν ὄψιν ἕτερον.	Τὸ φρονεῖν ἄρα καὶ τὸ θεωρεῖν ἔργον τῆς ψυχῆς ἐστὶ καὶ τοῦτο πάντων ἐστὶν αἰρετώτατον τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ οἶμαι καὶ τὸ τοῖς ὄμμασιν ὄραν, ὃ καὶ ἔλοιτό τις ἂν ἔχειν, εἰ καὶ μὴ τι μέλλοι γίνεσθαι δι' αὐτὸ παρ' αὐτὴν τὴν ὄψιν ἕτερον.
257	εἰ τοίνυν ἐστὶν ἀληθῆς δόξα φρονήσει ὅμοιον, εἴπερ αἰρετὸν τὸ δοξάζειν ἀληθῶς ταύτην καὶ κατὰ τοσοῦτον καθόσον ὅμοιον τῇ φρονήσει διὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰ μᾶλλον τοῦτο τῷ φρονεῖν ὑπάρχει, μᾶλλον αἰρετὸν τὸ φρονεῖν ἔσται τοῦ δοξάζειν ἀληθῶς.	εἰ τοίνυν ἐστὶν ἀληθῆς δόξα φρονήσει ὅμοιον, εἴπερ αἰρετὸν τὸ δοξάζειν ἀληθῶς ταύτη καὶ κατὰ τοσοῦτον καθόσον ὅμοιον τῇ φρονήσει διὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰ μᾶλλον τοῦτο τῷ φρονεῖν ὑπάρχει, μᾶλλον αἰρετὸν τὸ φρονεῖν ἔσται τοῦ δοξάζειν ἀληθῶς.
258	τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἱ πρῶτον εὐθὺς φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες	Τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἱ πρῶτον εὐθὺς φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες
259	Ἄλλὰ μὲν ὅτι γε καὶ ὠφελείας τὰς μεγίστας ἡμῖν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον παρέχεται ἢ θεωρητικὴ φρόνησις, εὐρήσει τις βραδῶς ἀπὸ τῶν τεχνῶν.	Ἄλλὰ μὴν ὅτι γε καὶ ὠφελείας τὰς μεγίστας ἡμῖν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον παρέχεται ἢ θεωρητικὴ φρόνησις, εὐρήσει τις βραδῶς ἀπὸ τῶν τεχνῶν.
260	ὁρῶντα γὰρ εἶναι φάμεν ὅσα τε ἔχει τῶν ζώων ὄψιν καὶ δυνατὰ πέφυκεν ἰδεῖν, κἄν μόνοντα τυγχάνη, καὶ τὰ χρώμενα τῇ δυνάμει καὶ προσβάλλοντα τὴν ὄψιν.	ὁρῶντα γὰρ εἶναι φάμεν ὅσα τ' ἔχει τῶν ζώων ὄψιν καὶ δυνατὰ πέφυκεν ἰδεῖν, κἄν μόνοντα τυγχάνη, καὶ τὰ χρώμενα τῇ δυνάμει καὶ προσβάλλοντα τὴν ὄψιν.
261	ἢ γὰρ τῶν ἀληθεστάτων νοήσεων ἐνέργεια καὶ ἀπὸ τῶν μάλιστα ὄντων πληρουμένη καὶ στέγουσα αἰεὶ μονίμως τὴν ἐνδιδομένην τελειότητα, αὕτη πασῶν ἐστὶ καὶ πρὸς εὐφροσύνην ἀνυσμιωτάτη.	ἢ γὰρ τῶν ἀληθεστάτων νοήσεων ἐνέργεια, καὶ ἀπὸ τῶν μάλιστ' ὄντων πληρουμένη καὶ στέγουσα αἰεὶ μονίμως τὴν ἐνδιδομένην τελειότητα, αὕτη πασῶν ἐστὶ καὶ πρὸς εὐφροσύνην ἀνυσμιωτάτη.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
41t/7 - 41t/9	2/17/41/1/ - 2/17/41/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
42t/16 - 42t/20	2/17/65/3/ - 2/17/65/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
42t/25 - 42t/29	2/17/66/2/ - 2/17/66/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
43t/20 - 43t/25	2/17/70/1/ - 2/17/70/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
44t/4 - 44t/9	2/17/71/5/ - 2/17/71/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
47t/21 - 47t/24	2/17/106/1/ - 2/17/106/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
54t/10 - 54t/12	2/17/46/1/ - 2/17/46/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
56t/16 - 56t/19	2/17/79/2/ - 2/17/79/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96
59t/13 - 59t/17	2/17/91/5/ - 2/17/91/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	96

	Original Sentence	Reference
262	τοῦ δ' αὖ νοῦ αἰ νοήσεις ἐνέργεια, ὁράσεις οὔσαι νοητῶν, ὡς τοῦ ὁρατικοῦ ἐνέργεια ὁρᾶν τὰ ὁρατά.	Τοῦ δ' αὖ νοῦ αἰ νοήσεις ἐνέργεια, ὁράσεις οὔσαι νοητῶν, ὡς τοῦ ὁρατικοῦ ἐνέργεια ὁρᾶν τὰ ὁρατά.
263	ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οικείας ἕξεις (τὸ μὲν γὰρ δικαίως ζῆν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σῶφρων τὸ σωφρονεῖν ὁμοίως), δηλὸν ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα:	Ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οικείας ἕξεις (τὸ μὲν γὰρ δικαίως ζῆν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σῶφρων τὸ σωφρονεῖν), ὁμοίως δηλὸν ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα:
264	καὶ μὴν εἴτε τὸ ζῆν εὐδαιμόνως ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶν εἴτε ἐν τῷ τὴν ἀρετὴν ἔχειν εἴτε ἐν τῇ φρονήσει, κατὰ ταῦτα πάντα φιλοσοφητέον:	[καὶ μὴν εἴτε τὸ ζῆν εὐδαιμόνως ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶν εἴτε ἐν τῷ τὴν ἀρετὴν ἔχειν εἴτε ἐν τῇ φρονήσει, κατὰ ταῦτα πάντα φιλοσοφητέον:
265	καὶ γὰρ ἂν τοῦτο, οἶμαι, θεΐη τις, ὡς ἦτο μόνον ἢ μάλιστα ἡμεῖς ἐσμεν τὸ μόριον τοῦτο.	καὶ γὰρ ἂν τοῦτ', οἶμαι, θεΐη τις, ὡς ἦτο μόνον ἢ μάλιστα ἡμεῖς ἐσμεν τὸ μόριον τοῦτο.
266	εἰ μὲν οὖν ἀπλοῦν τι ζῶόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ κατὰ λόγον καὶ νοῦν τέτακται αὐτοῦ ἡ οὐσία, οὐκ ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ ἔργον ἢ μόνη ἢ ἀκριβεστάτη ἀλήθεια καὶ τὸ περὶ τῶν ὄντων ἀληθεύειν:	Εἰ μὲν οὖν ἀπλοῦν τι ζῶόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ κατὰ λόγον καὶ νοῦν τέτακται αὐτοῦ ἡ οὐσία, οὐκ ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ ἔργον ἢ μόνη ἢ ἀκριβεστάτη ἀλήθεια καὶ τὸ περὶ τῶν ὄντων ἀληθεύειν:
267	Οὐ χειρὸν δ' ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ὑπομνήσαι τὸ προκείμενον, ἀπὸ τῶν ἐναργῶς πᾶσι φαινομένων.	Οὐ χειρὸν δ' ἔτι <δηλοῦν> [καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ὑπομνήσαι] τὸ προκείμενον ἀπὸ τῶν ἐναργῶς πᾶσι φαινομένων.
268	εἰ γὰρ τις ἐδύνατο βλέπειν ὅξυ καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὅς διὰ τῶν τοίχων ἐώρα καὶ τῶν δένδρων, πότ' ἂν ἔδοξεν εἶναι τινα τὴν ὄψιν ἀνεκτόν, ὁρῶν ἐξ οἴων συνέστηκε κακῶν	Εἰ γὰρ τις ἐδύνατο βλέπειν ὅξυ καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὅς διὰ τῶν τοίχων ἐώρα καὶ τῶν δένδρων, πότ' ἂν ἔδοξεν εἶναι τινα τὴν ὄψιν ἀνεκτόν, ὁρῶν ἐξ οἴων συνέστηκε κακῶν
269	τοῖς δὲ ἀπὸ τέχνης γιγνομένοις ἔνεστι καὶ τὸ τέλος καὶ τὸ οὐ ἔνεκα (ἀεὶ γὰρ ὁ τὴν τέχνην ἔχων ἀποδώσει σοι λόγον δι' ὃν ἔγραψε καὶ οὐ ἔνεκα), καὶ τοῦτο [ὅτι] βέλτιόν ἐστιν ἢ τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον.	τοῖς δ' ἀπὸ τέχνης γιγνομένοις ἔνεστι καὶ τὸ τέλος καὶ τὸ οὐ ἔνεκα (ἀεὶ γὰρ ὁ τὴν τέχνην ἔχων ἀποδώσει σοι λόγον δι' ὃν ἔγραψε καὶ οὐ ἔνεκα), καὶ τοῦτο [ὅτι] βέλτιόν ἐστιν ἢ τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον.
270	πᾶν ἄρα ἔνεκά του γίγνεται τὸ κατὰ τέχνην, καὶ τοῦτο τέλος αὐτῆς τὸ βέλτιστον, τὸ μέντοι διὰ τύχην οὐ γίγνεται ἔνεκά του:	πᾶν ἄρα ἔνεκά του γίγνεται τὸ κατὰ τέχνην, καὶ τοῦτο τέλος αὐτῆς τὸ βέλτιστον, τὸ μέντοι διὰ τύχην οὐ γίγνεται ἔνεκά του:
271	οὐ γὰρ δὴ τότε μὲν αἰρετὸν διὰ τότε, τότε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο δὲ εἰς ἄπειρον οἴχεται προϊόν, ἀλλ' ἴσταται που.	οὐ γὰρ δὴ τότε μὲν αἰρετὸν διὰ τότε, τότε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο δ' εἰς ἄπειρον οἴχεται προϊόν, ἀλλ' ἴσταται που.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
34t/17 - 34t/18	2/17/24/1/ - 2/17/24/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
39t/20 - 39t/24	2/17/40/1/ - 2/17/40/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
41t/11 - 41t/14	2/17/41/5/ - 2/17/41/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
42t/3 - 42t/4	2/17/62/2/ - 2/17/62/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
42t/13 - 42t/16	2/17/65/1/ - 2/17/65/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
45t/4 - 45t/6	2/17/97/1/ - 2/17/97/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
47t/12 - 47t/15	2/17/105/1/ - 2/17/105/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
49t/13 - 49t/16	2/17/12/2/ - 2/17/12/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
49t/20 - 49t/22	2/17/12/7/ - 2/17/12/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
52t/23 - 52t/25	2/17/42/6/ - 2/17/42/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97

	Original Sentence	Reference
272	οὐ γὰρ ἐνδέχεται μὴ καλοῦ μίμημα καλὸν εἶναι, μηδὲ θείου καὶ βεβαιοῦ τὴν φύσιν ἀθάνατον καὶ βέβαιον, ἀλλὰ μόνον ὅτι μόνου τῶν δημιουργῶν τοῦ φιλοσόφου καὶ νόμοι βέβαιοι καὶ πράξεις εἰσὶν ὀρθαὶ καὶ καλαί.	οὐ γὰρ ἐνδέχεται μὴ καλοῦ μίμημα καλὸν εἶναι, μηδὲ θείου καὶ βεβαιοῦ τὴν φύσιν ἀθάνατον καὶ βέβαιον, ἀλλὰ δὴλον ὅτι μόνου τῶν δημιουργῶν τοῦ φιλοσόφου καὶ νόμοι βέβαιοι καὶ πράξεις εἰσὶν ὀρθαὶ καὶ καλαί.
273	καὶ ζῆν ἄρα μᾶλλον φατέον τὸν ἐργηγορότα τοῦ καθεύδοντος καὶ τὸν ἐνεργοῦντα τῇ ψυχῇ τοῦ μόνου ἔχοντος:	Καὶ ζῆν ἄρα μᾶλλον φατέον τὸν ἐργηγορότα τοῦ καθεύδοντος καὶ τὸν ἐνεργοῦντα τῇ ψυχῇ τοῦ μόνου ἔχοντος:
274	εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐστὶ τῷ ζῳῷ γε ταυτὸν παντὶ ὅπερ εἶναι, δὴλον ὅτι κἂν εἴη γε μάλιστα καὶ κυριώτατα πάντων ὁ φρόνιμος, καὶ τότε μάλιστα τοῦ χρόνου παντὸς ὅταν ἐνεργῇ καὶ τυγχάνη θεωρῶν τὸ μάλιστα τῶν ὄντων γνώριμον.	Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐστὶ τῷ ζῳῷ γε ταυτὸν παντὶ ὅπερ εἶναι, δὴλον ὅτι κἂν εἴη γε μάλιστα καὶ κυριώτατα πάντων ὁ φρόνιμος, καὶ τότε μάλιστα τοῦ χρόνου παντὸς ὅταν ἐνεργῇ καὶ τυγχάνη θεωρῶν τὸ μάλιστα τῶν ὄντων γνώριμον.
275	ἢ γὰρ τοι τοῦτ' ἐστὶ τὸ τελέως εὖ ζῆν, ἢ μάλιστα γε πάντων ὡς ἐν εἰπεῖν αἴτιον ταῖς ψυχαῖς.	ἢ γὰρ τοι τοῦτ' ἐστὶ τὸ τελέως εὖ ζῆν, ἢ μάλιστα γε πάντων ὡς ἐν εἰπεῖν αἴτιον ταῖς ψυχαῖς <sc.
276	ὅ γὰρ τῶν ἄλλων διαφέρομεν ζῳῶν, ἐν μόνῳ δὴ τοῦτῳ τῷ βίῳ διαλάμπει, ὅ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ οὐ μεγάλην ἔχον ἀξίαν.	ἽΩι γὰρ τῶν ἄλλων διαφέρομεν ζῳῶν, ἐν μόνῳ δὴ τοῦτῳ τῷ βίῳ διαλάμπει, ὅ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ οὐ μεγάλην ἔχον ἀξίαν.
277	τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὸν βίον ἡμῖν, οἷον <τὸ> σῶμα καὶ <τὰ> περὶ τὸ σῶμα, καθάπερ ὄργανά τινα ὑπόκειται, τούτων δ' ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ χρῆσις, καὶ πλέον θάτερον ἀπεργάζεται τοῖς μὴ δεόντως αὐτοῖς χρωμένοις.	[Τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὸν βίον ἡμῖν οἷον <τὸ> σῶμα καὶ <τὰ> περὶ τὸ σῶμα καθάπερ ὄργανά τινα ὑπόκειται, τούτων δ' ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ χρῆσις, καὶ πλέον θάτερον ἀπεργάζεται τοῖς μὴ δεόντως αὐτοῖς χρωμένοις.
278	καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως δύνασθαι κοινωνεῖν, καίπερ ὦν ὁ βίος ἀθλιος φύσει καὶ χαλεπός, ὅμως οὕτως ὥκονόμηται χαριέντως, ὥστε δοκεῖν πρὸς τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον.	Καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως δύνασθαι κοινωνεῖν, καίπερ ὦν ὁ βίος ἀθλιος φύσει καὶ χαλεπός, ὅμως οὕτως ὥκονόμηται χαριέντως ὥστε δοκεῖν πρὸς τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον.
279	ὥσπερ γὰρ ἡ ὄψις ποιητικὴ μὲν καὶ δημιουργὸς οὐδενός ἐστι (μόνον γὰρ αὐτῆς ἔργον ἐστὶ τὸ κρίνειν καὶ δηλοῦν ἕκαστον τῶν ὁρατῶν), ἡμῖν δὲ παρέχει τὸ πράττειν τι δι' αὐτὴν καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πράξεις ἡμῖν τὰ μέγιστα (σχεδὸν γὰρ ἀκίνητοι παντελῶς ἂν εἴμεν στερηθέντες αὐτῆς), οὕτω δὴλον ὅτι καὶ τῆς ἐπιστήμης θεωρητικῆς οὕσης μυρία πράττομεν κατ' αὐτὴν ὅμως ἡμεῖς, καὶ τὰ μὲν λαμβάνομεν τὰ δὲ φεύγομεν τῶν πραγμάτων, καὶ ὅλως πάντα τὰ ἀγαθὰ δι' αὐτὴν κτώμεθα.	ὥσπερ γὰρ ἡ ὄψις ποιητικὴ μὲν καὶ δημιουργὸς οὐδενός ἐστι (μόνον γὰρ αὐτῆς ἔργον ἐστὶ τὸ κρίνειν καὶ δηλοῦν ἕκαστον τῶν ὁρατῶν), ἡμῖν δὲ παρέχει τὸ πράττειν τι δι' αὐτὴν καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πράξεις ἡμῖν τὰ μέγιστα (σχεδὸν γὰρ ἀκίνητοι παντελῶς ἂν ἦμεν στερηθέντες αὐτῆς), οὕτω δὴλον ὅτι καὶ τῆς ἐπιστήμης θεωρητικῆς οὕσης μυρία πράττομεν κατ' αὐτὴν ὅμως ἡμεῖς, καὶ τὰ μὲν λαμβάνομεν τὰ δὲ φεύγομεν τῶν πραγμάτων, καὶ ὅλως πάντα τὰ ἀγαθὰ δι' αὐτὴν κτώμεθα.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
55t/21 - 55t/25	2/17/49/6/ - 2/17/49/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
57t/19 - 57t/21	2/17/83/1/ - 2/17/83/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
58t/10 - 58t/14	2/17/86/1/ - 2/17/86/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
60t/8 - 60t/10	2/17/96/1/ - 2/17/96/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	97
07.09.16	2/17/29/1/ - 2/17/29/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	98
37t/3 - 37t/7	2/17/8/1/ - 2/17/8/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	98
48t/13 - 48t/16	2/17/109/1/ - 2/17/109/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	98
56t/4 - 56t/12	2/17/51/2/ - 2/17/51/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	98

	Original Sentence	Reference
280	καὶ ζῶν ὄν ἠδεῖαν ὁμοίως ἐροῦμεν, ἧς ἡ παρουσία τοῖς ἔχουσιν ἠδεῖα, καὶ ζῆν ἠδέως οὐ πάντας ὅσοις ζῶσι συμβαίνει χαίρειν, ἀλλ' οἷς αὐτὸ τὸ ζῆν ἠδὺ καὶ χαίρουσι τὴν ἀπὸ ζωῆς ἠδονήν.	Καὶ ζῶν ὄν ἠδεῖαν ὁμοίως ἐροῦμεν, ἧς ἡ παρουσία τοῖς ἔχουσιν ἠδεῖα, καὶ ζῆν ἠδέως οὐ πάντας ὅσοις ζῶσι συμβαίνει χαίρειν, ἀλλ' οἷς αὐτὸ τὸ ζῆν ἠδὺ καὶ χαίρουσι τὴν ἀπὸ ζωῆς ἠδονήν.
281	πάντα γὰρ τὰ μὲν πρὸς τοῦτο τὰ δὲ διὰ τοῦτο πᾶσιν αἰρετέον εἶναι, καὶ τὰ μὲν ὡς ἀναγκαῖα τῶν πραγμάτων τὰ δὲ ἠδέα δι' ὧν εὐδαιμονοῦμεν.	πάντα γὰρ τὰ μὲν πρὸς τοῦτο τὰ δὲ διὰ τοῦτο πᾶσιν αἰρετέον εἶναι, καὶ τὰ μὲν ὡς ἀναγκαῖα τῶν πραγμάτων τὰ δὲ ἠδέα δι' ὧν εὐδαιμονοῦμεν.
282	Εἰς ταῦτὸ δὲ φέρει τέλος καὶ ἡ τοιάδε ἔφοδος.	[Εἰς ταῦτὸ δὲ φέρει τέλος καὶ ἡ τοιάδε ἔφοδος.]
283	τῆς ψυχῆς δὲ τὸ μὲν ἦν ἔχον λόγον, τὸ δ' οὐκ ἔχον, ὅπερ καὶ χεῖρον:	τῆς ψυχῆς δὲ τὸ μὲν ἦν ἔχον λόγον, τὸ δ' οὐκ ἔχον, ὅπερ καὶ χεῖρον:
284	ὥστε τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ λόγον ἔχοντος.	ὥστε τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ λόγον ἔχοντος.
285	κρεῖττον δὲ πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλο, ὅτι καὶ τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιούτου.	κρεῖττον δὲ πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλο, ὅτι καὶ τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιούτου.
286	δι' αὐτὰς δὲ τίμοι αἱ θεωρίαι καὶ αἰρετὴ ἐν ταύταις τοῦ νοῦ ἡ σοφία, διὰ δὲ πράξεις αἱ κατὰ φρόνησιν:	δι' αὐτὰς δὲ τίμοι αἱ θεωρίαι καὶ αἰρετὴ ἐν ταύταις τοῦ νοῦ ἡ σοφία, διὰ δὲ πράξεις αἱ κατὰ φρόνησιν:
287	τὰ γὰρ βῶα πάντες ἠδίων πονοῦμεν.	τὰ γὰρ βῶα πάντες ἠδίων πονοῦμεν.]
288	τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμένων ἐπιστήμη μᾶλλον ἐστὶν ἢ τῶν ἐναντίων, ἔτι δὲ τῶν αἰτίων ἢ τῶν ἀποβανόντων.	τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμένων ἐπιστήμη μᾶλλον ἐστὶν ἢ τῶν ἐναντίων, ἔτι δὲ τῶν αἰτίων ἢ τῶν ἀποβανόντων.
289	ἔστι δ' ὠρισμένα καὶ τεταγμένα τάγαθὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθρωπος ἐπιεικῆς ἀνθρώπου φαύλου:	ἔστι δ' ὠρισμένα καὶ τεταγμένα τάγαθὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθρωπος ἐπιεικῆς ἀνθρώπου φαύλου:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
58t/27 - 59t/3	2/17/89/1/ - 2/17/89/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	98
59t/24 - 59t/26	2/17/93/4/ - 2/17/93/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	98
34t/5 - 34t/5	2/17/22/1/ - 2/17/22/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
34t/13 - 34t/14	2/17/23/6/ - 2/17/23/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
34t/14 - 34t/15	2/17/23/7/ - 2/17/23/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
34t/25 - 34t/26	2/17/25/3/ - 2/17/25/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
35t/7 - 35t/9	2/17/27/2/ - 2/17/27/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
37t/26 - 37t/26	2/17/31/4/ - 2/17/31/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
38t/5 - 38t/7	2/17/33/2/ - 2/17/33/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
38t/7 - 38t/9	2/17/33/4/ - 2/17/33/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100

	Original Sentence	Reference
290	τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχειν ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα διαφορὰν.	τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχειν ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα διαφορὰν.
291	πολὸν γὰρ πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων.	πολὸν γὰρ πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων:
292	οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τᾶλλα γίνεταί καὶ συνίσταται φανερώς.	οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τᾶλλα γίνεταί καὶ συνίσταται φανερώς.
293	οὗτος δὲ φρόνησίς τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονήσεώς ἐστιν.	οὗτος δὲ φρόνησίς τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονήσεώς ἐστιν.
294	τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως.	τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως.
295	ὥστε φανερόν ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἡ φρόνησις.	ὥστε φανερόν ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἡ φρόνησις.
296	πονεῖν γὰρ οὐδεὶς ἐθέλει πολὺν χρόνον.	πονεῖν γὰρ οὐδεὶς ἐθέλει πολὺν χρόνον.
297	ἴδοι δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ γνωριμώτερον ἀπὸ τούτων.	ἴδοι δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ γνωριμώτερον ἀπὸ τούτων.
298	οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἀγαθὸν παραγίγνεται, ὃ τι μὴ λογισαμένοις καὶ κατὰ φρόνησιν ἐνεργήσασιν τελειοῦται.	οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἀγαθὸν παραγίγνεται, ὃ τι μὴ λογισαμένοις καὶ κατὰ φρόνησιν ἐνεργήσασιν τελειοῦται.
299	ταῦτα γὰρ μάλιστα καὶ εἰλικρινῶς διὰ τοῦ φιλοσοφεῖν ἡμῖν παραγίγνεται.	ταῦτα γὰρ μάλιστα καὶ εἰλικρινῶς διὰ τοῦ φιλοσοφεῖν ἡμῖν παραγίγνεται.]
300	τὸ γὰρ τετυχηκέναι ταύτης ἀγαθόν ἐστι.	τὸ γὰρ τετυχηκέναι ταύτης ἀγαθόν ἐστι.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
38t/9 - 38t/10	2/17/33/5/ - 2/17/33/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
38t/22 - 39t/1	2/17/35/1/ - 2/17/35/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
39t/1 - 39t/4	2/17/35/2/ - 2/17/35/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
39t/15 - 39t/16	2/17/38/4/ - 2/17/38/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
39t/25 - 39t/25	2/17/40/4/ - 2/17/40/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
39t/25 - 40t/1	2/17/40/5/ - 2/17/40/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
40t/23 - 40t/24	2/17/56/3/ - 2/17/56/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
41t/6 - 41t/7	2/17/41/1/ - 2/17/41/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
41t/10 - 41t/11	2/17/41/4/ - 2/17/41/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
41t/14 - 41t/15	2/17/41/7/ - 2/17/41/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
41t/23 - 41t/24	2/17/60/3/ - 2/17/60/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100

	Original Sentence	Reference
301	τοῦ βελτίονος ἄρα φύσει βελτίων ἐστὶν ἢ κατὰ φύσιν ἀρετῆ.	τοῦ βελτίονος ἄρα φύσει βελτίων ἐστὶν ἢ κατὰ φύσιν ἀρετῆ:
302	βέλτιον δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον καὶ μᾶλλον ἡγεμονικόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα:	βέλτιον δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον καὶ μᾶλλον ἡγεμονικόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα:
303	οὐκοῦν ψυχὴ μὲν σώματος βέλτιον (ἀρχικώτερον γάρ), ψυχῆς δὲ τὸ λόγον ἔχον καὶ διάνοιαν:	οὐκοῦν ψυχὴ μὲν σώματος βέλτιον (ἀρχικώτερον γάρ), ψυχῆς δὲ τὸ λόγον ἔχον καὶ διάνοιαν:
304	ἀλήθεια ἄρα τὸ κυριώτατον ἔργον ἐστὶ τοῦ μορίου τούτου τῆς ψυχῆς.	ἀλήθεια ἄρα τὸ κυριώτατον ἔργον ἐστὶ τοῦ μορίου τούτου τῆς ψυχῆς.
305	ταῦτα γὰρ ποιητικὰ λέγεται τούτων.	ταῦτα γὰρ ποιητικὰ λέγεται τούτων.
306	πασῶν γάρ ἐστι βελτίων, τὸ δὲ ποιούμενον τέλος αἰεὶ κρεϊττόν ἐστι τῆς ποιούσης ἐπιστήμης:	πασῶν γάρ ἐστι βελτίων, τὸ δὲ ποιούμενον τέλος αἰεὶ κρεϊττόν ἐστι τῆς ποιούσης ἐπιστήμης:
307	οὐδὲ μὴν ἅπασα τῆς ψυχῆς ἀρετὴ οὕτως ἔργον οὐδ' ἢ εὐδαιμονία.	οὐδὲ μὴν ἅπασα τῆς ψυχῆς ἀρετὴ οὕτως ἔργον οὐδ' ἢ εὐδαιμονία.
308	ἢ γὰρ ἐκ ταύτης ἢ ταύτην φαμὲν εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν.	ἢ γὰρ ἐκ ταύτης ἢ ταύτην φαμὲν εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν.
309	αἴσθησις δὲ πᾶσα δύναμις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώματος, ὥσπερ ἢ ἀκοὴ τοῦ ψόφου αἰσθάνεται διὰ τῶν ὠτων.	αἴσθησις δὲ πᾶσα δύναμις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώματος, ὥσπερ ἢ ἀκοὴ τοῦ ψόφου αἰσθάνεται διὰ τῶν ὠτων.
310	τὸ γὰρ ζῆν ἀγαπῶντες τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἀγαπῶσι:	τὸ γὰρ ζῆν ἀγαπῶντες τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἀγαπῶσι:
311	δι' οὐδὲν γὰρ ἕτερον αὐτὸ τιμῶσιν ἢ διὰ τὴν αἴσθησιν καὶ μάλιστα διὰ τὴν ὄψιν:	δι' οὐδὲν γὰρ ἕτερον αὐτὸ τιμῶσιν ἢ διὰ τὴν αἴσθησιν καὶ μάλιστα διὰ τὴν ὄψιν:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
41t/25 - 41t/27	2/17/61/2/ - 2/17/61/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
41t/27 - 41t/28	2/17/61/3/ - 2/17/61/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
41t/29 - 41t/30	2/17/61/4/ - 2/17/61/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
42t/22 - 42t/23	2/17/65/7/ - 2/17/65/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
42t/29 - 42t/29	2/17/66/5/ - 2/17/66/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
43t/7 - 43t/8	2/17/68/2/ - 2/17/68/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
43t/8 - 43t/10	2/17/68/3/ - 2/17/68/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
43t/13 - 43t/14	2/17/68/6/ - 2/17/68/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
44t/15 - 44t/17	2/17/75/2/ - 2/17/75/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
44t/26 - 44t/27	2/17/73/1/ - 2/17/73/1/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
44t/27 - 45t/1	2/17/73/1/ - 2/17/73/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100

	Original Sentence	Reference
312	ταύτην γὰρ τὴν δύναμιν ὑπερβαλλόντως φαίνονται φιλοῦντες:	ταύτην γὰρ τὴν δύναμιν ὑπερβαλλόντως φαίνονται φιλοῦντες:
313	οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὡς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν.	οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὡς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν.
314	ἐναντίον δὲ φρόνησις ἀφροσύνη, τῶν δ' ἐναντίων ἐκότερον τὸ μὲν φευκτὸν ἔστι τὸ δὲ αἰρετόν.	ἐναντίον δὲ φρόνησις ἀφροσύνη, τῶν δ' ἐναντίων ἐκότερον τὸ μὲν φευκτὸν ἔστι τὸ δ' αἰρετόν.
315	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἕτερον τι τῶν συμβαινόντων, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι.	φρόνησις οὖν, ὡς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἕτερον τι τῶν συμβαινόντων, [ὡς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι].
316	οὐδὲν γὰρ ὄφελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν.	οὐδὲν γὰρ ὄφελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν.
317	τὸ γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἔστι καὶ ψεῦδος ἅπαν.	τὸ γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἔστι καὶ ψεῦδος ἅπαν.
318	Καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς δείκνυσι τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς.	Καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς δείκνυσι τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς.
319	φεύγει γὰρ ἃ μὴ γινώσκει, τὸ σκοτώδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φύσει δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστόν.	φεύγει γὰρ ἃ μὴ γινώσκει, τὸ σκοτώδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φύσει δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστόν.
320	διὰ τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πράγμασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν τοὺς γνωρίμους.	διὰ τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πράγμασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν τοὺς γνωρίμους.
321	δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ γνωστόν καὶ <τὸ> φανερόν καὶ τὸ δῆλον ἀγαπητόν ἐστιν:	δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ γνωστόν καὶ <τὸ> φανερόν καὶ τὸ δῆλον ἀγαπητόν ἐστιν:
322	εἰ δὲ τὸ γνωστόν καὶ τὸ σαφές, δῆλον ὅτι καὶ τὸ γινώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.	εἰ δὲ τὸ γνωστόν καὶ τὸ σαφές, δῆλον ὅτι καὶ τὸ γινώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
45t/1 - 45t/2	2/17/73/3/ - 2/17/73/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
45t/11 - 45t/12	2/17/98/4/ - 2/17/98/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
45t/12 - 45t/13	2/17/98/5/ - 2/17/98/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
45t/15 - 45t/18	2/17/99/2/ - 2/17/99/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
45t/20 - 45t/20	2/17/99/5/ - 2/17/99/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
46t/6 - 46t/7	2/17/101/5/ - 2/17/101/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
46t/8 - 46t/9	2/17/102/1/ - 2/17/102/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
46t/9 - 46t/11	2/17/102/2/ - 2/17/102/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
46t/15 - 46t/18	2/17/102/7/ - 2/17/102/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
46t/18 - 46t/20	2/17/102/8/ - 2/17/102/10/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
46t/20 - 46t/21	2/17/102/10/ - 2/17/102/11/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100

	Original Sentence	Reference
323	Γνοίη δ' ἄν τις τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ θεωρήσειεν ὑπ' αὐγάς τὸν ἀνθρώπειον βίον.	Γνοίη δ' ἄν τις τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ θεωρήσειεν ὑπ' αὐγάς τὸν ἀνθρώπειον βίον.
324	τιμαὶ δὲ καὶ δόξαι τὰ ζηλούμενα μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀδιηγήτου γέμει φλυαρίας:	τιμαὶ δὲ καὶ δόξαι, τὰ ζηλούμενα, μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀδιηγήτου γέμει φλυαρίας:
325	τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν ἀιδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν.	τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν ἀιδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν.
326	τί δ' ἐστὶ μακρὸν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων	τί δ' ἐστὶ μακρὸν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων
327	τοῦτο γὰρ θείως οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων τινῶν ἀμαρτημάτων.	τοῦτο γὰρ θείως οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων τινῶν ἀμαρτημάτων.
328	ὥσπερ γὰρ τοὺς ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ φασὶ βασανίζειν πολλάκις τοὺς ἀλισκομένους προσδεσμεύοντας κατ' ἀντικρὺ τοῖς ζῶσι νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον μέρος προσαρμόττοντας, οὕτως ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι καὶ προσκεκολληθῆσθαι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς τοῦ σώματος μέλεσιν.	ὥσπερ γὰρ τοὺς ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ φασὶ βασανίζειν πολλάκις τοὺς ἀλισκομένους προσδεσμεύοντας κατ' ἀντικρὺ τοῖς ζῶσι νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον μέρος προσαρμόττοντας, οὕτως ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι καὶ προσκεκολληθῆσθαι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς τοῦ σώματος μέλεσιν.
329	τοῦτο γὰρ μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον καὶ μόνον θεῖον.	τοῦτο γὰρ μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον καὶ μόνον θεῖον.
330	ἢ φιλοσοφητέον οὐδ' ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν ἀπιτέον ἐντεῦθεν, ὡς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τις ἔοικεν εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.	ἢ φιλοσοφητέον οὐδ' ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν ἀπιτέον ἐντεῦθεν, ὡς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τις ἔοικεν εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.
331	λέγω δ' ὅσων καθ' αὐτὴν ἡ τέχνη πέφυκεν αἰτία καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός:	λέγω δ' ὅσων καθ' αὐτὴν ἡ τέχνη πέφυκεν αἰτία καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός:
332	ἔνια μὲν δήπου τῶν σπερμάτων εἰς ὅποιαν <ἄν> ἐμπέση γῆν ἄνευ φυλακῆς γεννώσιν, ἔνια δὲ προσδεῖται τῆς γεωργικῆς τέχνης:	ἔνια μὲν δήπου τῶν σπερμάτων εἰς ὅποιαν <ἄν> ἐμπέση γῆν ἄνευ φυλακῆς γεννώσιν, ἔνια δὲ προσδεῖται τῆς γεωργικῆς τέχνης:

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
47t/5 - 47t/6	2/17/104/1/ - 2/17/104/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
47t/16 - 47t/17	2/17/105/3/ - 2/17/105/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
47t/17 - 47t/18	2/17/105/4/ - 2/17/105/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
47t/18 - 47t/19	2/17/105/5/ - 2/17/105/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
47t/24 - 48t/2	2/17/106/3/ - 2/17/106/5/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
48t/3 - 48t/9	2/17/107/2/ - 2/17/107/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
48t/11 - 48t/13	2/17/108/3/ - 2/17/108/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
48t/18 - 48t/21	2/17/110/2/ - 2/17/110/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
49t/17 - 49t/18	2/17/12/5/ - 2/17/12/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
50t/5 - 50t/8	2/17/13/6/ - 2/17/13/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100

	Original Sentence	Reference
333	παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζώων τὰ μὲν δι' αὐτῶν ἄπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν, ἄνθρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν κατὰ τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑστέραν τροφήν.	παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζώων τὰ μὲν δι' αὐτῶν ἄπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν, ἄνθρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν κατὰ τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑστέραν τροφήν.
334	οὐκοῦν τό γε καλῶς, ὀρθῶς:	οὐκοῦν τό γε καλῶς, ὀρθῶς:
335	οἷον εἰ κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἴδοις ἂν ὡς οὐ μάτην ἀλλὰ βοηθείας χάριν τῶν ὀμμάτων γέγονεν, ὅπως ἀνάπασιν τε παρέχη καὶ κωλύη τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν ὄψιν.	οἷον εἰ κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἴδοις ἂν ὡς οὐ μάτην ἀλλὰ βοηθείας χάριν τῶν ὀμμάτων γέγονεν, ὅπως ἀνάπασιν τε παρέχη καὶ κωλύη τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν ὄψιν.
336	διαφέρει γὰρ οὐδὲν εἴ τις αὐτῶν τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἶεται γεγενῆσθαι διὰ τινὰ φθορὰν καὶ μοχθηρίαν.	διαφέρει γὰρ οὐδὲν εἴ τις αὐτῶν τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἶεται γεγενῆσθαι, διὰ τινὰ φθορὰν καὶ μοχθηρίαν.
337	οὐκοῦν ψυχὴ σώματος ὑστερον, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς τελευταῖον ἢ φρόνησις:	οὐκοῦν ψυχὴ σώματος ὑστερον, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς τελευταῖον ἢ φρόνησις:
338	φρόνησις ἄρα τις κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστὶ τὸ τέλος καὶ τὸ φρονεῖν ἔσχατον οὐ χάριν γεγόναμεν.	φρόνησις ἄρα τις κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστὶ τὸ τέλος, καὶ τὸ φρονεῖν ἔσχατον οὐ χάριν γεγόναμεν.
339	οὐκοῦν εἰ γεγόναμεν, δῆλον ὅτι καὶ ἐσμὲν ἔνεκα τοῦ φρονῆσαι τι καὶ μαθεῖν.	οὐκοῦν εἰ γεγόναμεν, δῆλον ὅτι καὶ ἐσμὲν ἔνεκα τοῦ φρονῆσαι τι καὶ μαθεῖν.
340	ἀλλὰ τοῦτο τὸ γνωστὸν πότερον ὁ κόσμος ἐστὶν ἢ τις ἐτέρα φύσις, σκεπτέον ἴσως ὑστερον, νῦν δὲ τοσοῦτον ἱκανὸν τὴν πρώτην ἡμῖν.	ἀλλὰ τοῦτο τὸ γνωστὸν πότερον ὁ κόσμος ἐστὶν ἢ τις ἐτέρα φύσις, σκεπτέον ἴσως ὑστερον, νῦν δὲ τοσοῦτον ἱκανὸν τὴν πρώτην ἡμῖν:
341	τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενα τῶν πραγμάτων, ὧν ἄνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, κἄν ἀποβαίνῃ μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως:	τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενα τῶν πραγμάτων, ὧν ἄνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, κἄν ἀποβαίνῃ μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως:
342	γελοῖον οὖν ἤδη παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντὸς ὠφέλειαν ἐτέραν παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ 'τί οὖν ἡμῖν ὄφελος	γελοῖον οὖν ἤδη παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντὸς ὠφέλειαν ἐτέραν παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ 'τί οὖν ἡμῖν ὄφελος

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
50t/8 - 50t/12	2/17/13/8/ - 2/17/13/11/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
50t/15 - 50t/16	2/17/14/3/ - 2/17/14/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
50t/20 - 50t/23	2/17/15/1/ - 2/17/15/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
51t/2 - 51t/4	2/17/16/2/ - 2/17/16/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
51t/24 - 51t/25	2/17/17/7/ - 2/17/17/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
52t/2 - 52t/4	2/17/17/10/ - 2/17/17/11/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
52t/4 - 52t/5	2/17/17/11/ - 2/17/17/12/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
52t/8 - 52t/11	2/17/20/3/ - 2/17/20/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
52t/20 - 52t/23	2/17/42/3/ - 2/17/42/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
52t/25 - 52t/27	2/17/42/7/ - 2/17/42/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100

	Original Sentence	Reference
343	ὡς ἀληθῶς γάρ, ὅπερ λέγομεν, οὐδὲν ἔοικεν ὁ τοιοῦτος εἰδοῖτι καλὸν κάγαθὸν οὐδὲ τί αἴτιον τῷ διαγιγνώσκοντι καὶ συναίτιον.	ὡς ἀληθῶς γάρ, ὅπερ λέγομεν, οὐδὲν ἔοικεν ὁ τοιοῦτος εἰδοῖτι καλὸν κάγαθὸν οὐδὲ τί αἴτιον τῷ διαγιγνώσκοντι καὶ συναίτιον.
344	ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὄφελος ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ θεωρεῖν, ὄνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.	ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὄφελος ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ θεωρεῖν, ὄνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.
345	εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν	εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν
346	οὐκοῦν οὐ μεμπτός ὁ μισθός ἐστι τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ μικρὸν τὸ γιγνόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν.	οὐκοῦν οὐ μεμπτός ὁ μισθός ἐστι τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ μικρὸν τὸ γιγνόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν.
347	οὐ γὰρ ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι' ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.	οὐ γὰρ ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι' ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.
348	οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.	οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.
349	οὐ γὰρ δήπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους μιμουμένους γύναια καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θέοντας, δεῖ πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐκ οἶεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί.	οὐ γὰρ δήπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους <τοὺς μὲν> μιμουμένους γύναια καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θέοντας, δεῖ πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐκ οἶεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί.
350	ὥσπερ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅσοι κομψοὶ καὶ τῶν περὶ τὴν γυμναστικὴν οἱ πλείστοι σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ὅτι δεῖ τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἰατροὺς ἔσεσθαι καὶ γυμναστὰς περὶ φύσεως ἐμπείρους εἶναι, οὕτω καὶ τοὺς ἀγαθοὺς νομοθέτας ἐμπείρους εἶναι δεῖ τῆς φύσεως, καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἐκείνων.	ὥσπερ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅσοι κομψοὶ καὶ τῶν περὶ τὴν γυμναστικὴν οἱ πλείστοι σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ὅτι δεῖ τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἰατροὺς ἔσεσθαι καὶ γυμναστὰς περὶ φύσεως ἐμπείρους εἶναι, οὕτω καὶ τοὺς ἀγαθοὺς νομοθέτας ἐμπείρους εἶναι δεῖ τῆς φύσεως, καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἐκείνων.
351	τῷ δὲ φιλοσόφῳ μόνῳ τῶν ἄλλων ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀκριβῶν ἢ μίμησις ἐστίν:	τῷ δὲ φιλοσόφῳ μόνῳ τῶν ἄλλων ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀκριβῶν ἢ μίμησις ἐστίν:
352	αὐτῶν γὰρ ἐστὶ θεατῆς, ἀλλ' οὐ μιμημάτων.	αὐτῶν γὰρ ἐστὶ θεατῆς, ἀλλ' οὐ μιμημάτων.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
52t/28 - 53t/2	2/17/42/9/ - 2/17/42/11/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
53t/5 - 53t/7	2/17/43/2/ - 2/17/43/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
53t/8 - 53t/10	2/17/43/5/ - 2/17/43/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
53t/10 - 53t/12	2/17/43/7/ - 2/17/43/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
53t/16 - 53t/18	2/17/44/2/ - 2/17/44/3/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
53t/25 - 53t/26	2/17/44/8/ - 2/17/44/9/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
54t/1 - 54t/5	2/17/44/9/ - 2/17/44/12/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
54t/12 - 54t/18	2/17/46/3/ - 2/17/46/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
55t/12 - 55t/13	2/17/48/5/ - 2/17/48/6/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
55t/13 - 55t/14	2/17/48/6/ - 2/17/48/7/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100

	Original Sentence	Reference
353	Ἵτι τοίνυν τοῖς ἐλομένοις τὸν κατὰ νοῦν βίον καὶ τὸ ζῆν ἡδέως μάλιστα ὑπάρχει, δηλον ἂν γένοιτο ἐντεῦθεν.	Ἵτι τοίνυν τοῖς ἐλομένοις τὸν κατὰ νοῦν βίον καὶ τὸ ζῆν ἡδέως μάλιστα ὑπάρχει, δηλον ἂν γένοιτο ἐντεῦθεν.
354	οὐκοῦν οὕτως καὶ βάδισιν καὶ καθέδραν καὶ μάθησιν καὶ πᾶσαν κίνησιν ἐροῦμεν ἡδεῖαν ἢ λυπηράν, οὐχ ὅσων συμβαίνει λυπεῖσθαι παρουσῶν ἡμᾶς ἢ χαίρειν, ἀλλ' ὧν τῇ παρουσίᾳ καὶ λυπούμεθα πάντες καὶ χαίρομεν.	οὐκοῦν οὕτως καὶ βάδισιν καὶ καθέδραν καὶ μάθησιν καὶ πᾶσαν κίνησιν ἐροῦμεν ἡδεῖαν ἢ λυπηράν, οὐχ ὅσων συμβαίνει λυπεῖσθαι παρουσῶν ἡμᾶς ἢ χαίρειν, ἀλλ' ὧν τῇ παρουσίᾳ καὶ λυπούμεθα πάντες καὶ χαίρομεν.
355	τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ζῆν ἀληθῶς.	τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ζῆν ἀληθῶς.

Original DC	Reference DC	Author	Publication	Similarity
56t/13 - 56t/15	2/17/78/1/ - 2/17/78/2/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
58t/23 - 58t/27	2/17/88/5/ - 2/17/88/8/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100
59t/7 - 59t/7	2/17/90/3/ - 2/17/90/4/	ARISTOTELES et CORPUS ARISTOTELICUM Phil. [0086]	Protrepticus, ed. I. Düring, Aristotle's protrepticus. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1961	100